

TÝDEN PO TÝDNU v Lesním klubu Studánka

ŠKOLNÍ ROK 2016/2017

od konce do začátku (:

26. - 30. 6

V posledním týdnu jsme si povídali o vodě - kde například všude voda může být. V pondělí při svačině u hrušky se na louce objevila třída školáků, a tak je šly děti pozorovat. Taková návštěva nebývá na naší louce častá. Když školáci skončili se svými aktivitami, ukázaly jim naše děti kupu sena v lese a jak se na ní hraje, hrály s nimi na honěnou a Tobík byl zvolen nejroztomilejším dítětem. U jurty jsme malovali na velikou čtvrtku moře a do něj pak přidávali nasbírané listy, ze kterých postupně vznikaly rybičky a jiné mořské potvůrky. Po obědě nás navštívila další třída školáků, kterým se naše jurta moc líbila. Děti si pak vyhrály s vodou a v kuchyňce pod maringotkou. Ve středu jsme zase navštívili možná naše nové místo V Pánvích, kde jsme pozorovali život v potůčku, hráli si v lese a hlavně opékali buřty, bylo nám tam moc hezky. Týden jsme zakončili čtvrtěční besídkou s rodiči a v pátek jsme na kolech jeli až na dopravní hřiště a odpoledne do bazénu, kde jsme si to pořádně užili. A hurá na prázdninové lesní tábory, nebo další letní dobrodružství. Konec

19. - 23. 6

V pondělí jsme začali svatojánský týden a hned po cestě potkali traktor, který jel svážen balíky z naší louky. Proto jsme se taky nasvačili u mraveniště, abychom se mohli na traktor dívat. Objevili jsme tak další místo na hraní - balík sena z loňského roku zakutálený do lesa. Děti po něm lezli, někdo využil stromy jako houpačku a Stázka s Helenkou škrábaly barvu ze spadaneho stromu. Daník objevil velikou pistoli a Jáchym mu z ní vykouznil dalekohled. U maringotky děti s Ivanou rozdělaly oheň a poslouchaly příběh o pasáčkovi oveček, který tak často volal o pomoc, až ho snědl vlk. Oběd jsme si dali u ohně a odpočinek strávili na maringotce. Vyprávěli jsme příběh o zlatém kapradí, zpívali písně o Svatém Jánů a pak nás Lenka učila písničku Hat'a pat'a blée. Po cestě se Jáchymovi zakutálela pneumatika, kterou ráno objevil v lese a chtěl si vzít domů.

V úterý jsme vyrazili hledat zlaté kapradí a po cestě počítali anglicky a francouzsky. U pařezu jsme si pohráli a pak nasbírali dlouhé větve na oheň, abychom měli na čem vařit oběd. Jáchym s Dodíkem dokonce pobrali chrástí do zavěšené pláštěnky, Daník, Enna a Otakárek zase odnesli veliký strom až k jurtě. Lenka s Anežkou pak na ohni udělali omáčku na špagety a všichni jsme si na nich pochutnali. Dokonce si Tobík i Tomášek přidali. Odpoledne Jáchym poklidil kuchyňku, abychom neměli pod maringotkou čurbes a mohli přivítat návštěvu slečen ze Střední pedagogické školy v Berouně. Prohlédly si jurtu a maringotku a pak pokračovali zpět do Berouna.

Ve středu jsme po cestě na louku objevili pláštěv od lesních včel a v ní nově vylíhlou včelku a několik larviček. U pařezu jsme s Josífkem skládali sluníčka a zpívali a tančili v kole. U jurty jsme si pak ještě prstovými barvami namalovali slunce na oslavu letního slunovratu. Po obědě jsme zase malovali zlaté kapradí a lepili si ho do sešitů. A nakonec našla Stázka super velikou a krásně barevnou housenku.

Ve čtvrtek bylo už od rána velké teplo a proto jsem se hned vydali do roklinky, kde jsme věděli že bude chládek. V roklince jsme se nasvačili a pohráli si. Ze začátku si Meda s Anetkou sbíraly

květiny, Dodík, Tomášek, Leo a Mát'a se klouzali po svahu a Anežka K. s Andulkou objevily WC pro skřítky, které pak sami vyzkoušely. Honza pak vymyslel dobrodružný úkol a to přejít přes spadlý strom jako opice. Děti to bavilo a nakonec jsme se u toho ještě zasmáli když Jana strom rozhýbala a děti na něm seděli a houpali se.

Pak jsme se vydali k jurtě, bylo velké horko, takže v jurtě se ani nedalo být, udělali jsme si lehký oběd který jsme si dali venku ve stínu. Pak jsme si odpočinuli a po odpočívání jsme se cachтали v laboru, Dodík s Mát'ou a Stázkou si vyžádali udělat vlaštoky, holky vařili pod maringotkou a Jana ještě četla pohádku. Pak už byl čas jít za maminkami.

V pátek dopoledne jsem se byli nasvačit u pařezu. Pak jsme se vydali do lesa na výpravu za ztracenými čepicemi. Za pomoci všech dětí se nám kousek po kousku podařilo najít všechny čepice a navrátit je všem majitelům. Odpoledne jsem se hráli u jurty. hráli na kytaru, stavěli lodě z papíru a vyřezávali kouzelnické hůlky.

12. - 18. 6

V pondělí jsem se sešli netradičně na Zdejcíně a vydali se směrem k Dědu. Asi v půlce cesty jsme si dali v lese svačinku a pak Anežka, Enna, Anetka a Helenka stavěly domeček, Daník s Otakárkem a Dodíkem budovali pirátskou loď a Matěj šerموال. Po obědě jsme si poslechli pohádku o Vlčím máku a vydali se kolem studánky na cestu do Brdatek. Cesta byla dlouhá, naštěstí konec nám zpříjemnily lesní jahůdky, na kterých jsme si pochutnali a koupání nohou v rybníce u parkoviště.

V úterý jsme se sešli klasicky v Brdatkách a vydali jsme se na svačinu ke hrušce. Zjistili jsme, že je posekaná louka a všude kolem je spousta sena. Tak jsme stavěli hnízda a vážali věnečky. Trénovali jsme s Lenkou písničku Před dubem, za dubem. Po odpočinku děti zkoušeli vlastní divadelní představení a také jsme zpívali písničky z pohádky Tři bratři. Po odpolední svačině jsme spěchali dolů k parkovišti za maminkami.

Ve středu jsme pokračovali ve stavbě slunečních hodin, dodělávali jsme sešity pro ty, kdo je ještě nemají, a venku bubnovali a zpívali. Nacvičovali jsme divadlo a písně na letní slunovrat.

Ve čtvrtek jsme se vydali k zadnímu pařezu, kde jsme si užívali krásný chladný stín. Stázka vymyslela hrát si na Kopřivu, později se z nás stali rybáři a rybičky a nakonec děti hrály divadlo o Šípkové Růžence a Karkulce podle pohádky Tři bratři. Do jurty jsme došli na oběd a po odpočinku jsme si dělali voňavé pytlíčky a zkoušeli se navzájem podle vůně najít.

V pátek jsme měli na návštěvě tetu Ivanu, která bude s námi od září 2017. Spolu s Honzou jsme ji provedli po našich lesních cestičkách a pak s námi nacvičovala divadlo o Sanytrníkovi. Odpoledne Lenka hrála na kytaru a my jsme si zpívali slunovratové písničky. Už jsme se těšili na sobotní slavnost.

5. - 9. 6

V pondělí jsme se potkali v Brdatkách a vítali slunce a stíny, o kterých si budeme celý týden povídat. I toto pondělí jsme měli ozvláštěnou návštěvou – Kristýnou z Hořovického Mohykáněte. A Kristýna nám taky hodně pověděla o šnečích, které jsme po cestě našli – třeba jak moc nemají rádi, když je někdo otáčí ulitou dolů. U jurty jsme si připravovali sešity – malovali první stranu, sešivali listy a začali jsme stavět sluneční hodiny.

V úterý nás čekal velký výlet do Národní galerie v Praze, kam jsme jeli vlakem, metrem a tramvají. Nejdříve jsme si prohlíželi velikého hada zavěšeného u stropu. Pak nám průvodkyně Klára povídala o světle, které můžeme vidět na uměleckých dílech a Jáchym se zajímal, zda jsou i jiná světla než od kamery a odrazu a z elektřiny. Tak jsme našli krásné svítící dílo, které si děti obkreslily na papír, pak na něj nalepili barevné papírky a souhvězdí bylo hotovo. Ty papírky byly totiž kouzelné a když jsme v ateliéru řekli zařikávací slovo, zhaslo světlo a rozsvítily se naše obrázky a taky hvězdný prach, který jsme předtím rozhodli na černý papír.

Ve středu jsme si s Honzou užili opičí dráhu – skákali jsme po kamenech, podlézali, chodili po slepu po provázku a chodili po lanech.

Ve čtvrtek jsme si povídali o loupežníku Sanytrníkovi, zpívali písničky do divadla a nakonec si divadlo i zahráli. A stále doděláváme sluneční hodiny.

Ráno jsme přivítali v Brdatkách, pekne jsme si v kroužku zahráli na těla a střídali jsme ticho a vlastní hudbu na telo. Cestou k hrušce jsme se rozdělili na dve skupinky , vyšlo to na holcici a klucici:) me kluci dělali průvodce lesní cestou:) a vsichni jsme se sešli a ke svačince nam Lenka hrála na kytaru, hudbou nas doprovázela az do oběda.

Po obede v hudebním programu vsichni pokračovali a hráli i divadlo. :):)

29.5-2.6.

Celý týden byl určen především pro to co by dětem dělalo největší radost. A proto už v pondělí začalo radostné naplňování dětských přání. Na louce pod vrby, ve vánku a v stínu jsme rozložili velké papíry a malovali na ně vodovými barvami jak se nám chtělo a co se nám chtělo. Oběd i odpočinek jsme taky měli tam, protože jinde bylo horko ze sluníčka. V úterý k nám přišel na návštěvu průvodce Petr z lesní školky v Dobřichovicích. Už jenom jeho auto bylo pro nás okamžitě velikým zážitkem. Vypadlo jako požárnické a všichni jsme do něho nalezli a zkoumali, tak jak jsme pak i přes den zkoumali a lezli po naší návštěvě, což mu naštěstí nevadilo. Vyráběl nám vlašťovky z papíru a Bára s námi dělala keramiku. Vyrábění z hlíny nás moc baví. Ve středu jsme se vypravili po Talichově stezce k brodu a Petr nám pomáhal vyrábět lodičky. Lodičky vyplouvali na dobrodružné plavby a naše bosé nožky si užívali chladivé vody. Potůček pak pokračoval malou roklinkou dál do Berounky a Jáchymek a Helenka roklinku pořádně prozkoumávali. Oběd jsme měli jako piknik a potom jsme si hezky odpočívali pod stromy a poslouchali pohádku O Jeníčkovi a Mařence. K rybníku jsme se vraceli po druhé straně stezky a především přecházení mostů bylo pro nás hodně dobrodružné. Ve čtvrtek byl nejdelší a nejdobrodružnější den nejen pro děti. Ráno jsme navštívili hřbitov a otázek nebralo konce. Po svačince zase veliký dobrodružství u hasičů, kteří nám dovolili úplně vše. Jak vidět podle fotek, dokázali jsme se naskládat všichni nejen do terénního požárního auta, ale i do záchranného člunu. Po obědě pod stromy už na nás čekali úkoly a zážitky u Domova seniorů, kde jsme byli pozváni na Den dětí. Za každý úkol bonbónek, pak balónek, taštička plná dárečků a diplom z razítky. Všechno jsme ani nedokázali unést a sníst. Nejvíce nás snad bavilo probíhání pod proudem vody z požárnické hadice a taky hudební program a tancováním. Janka S. a Sandra nám nosili ovocné pití a byli rády, že se nikdo z nás neztratil v tom houfu dětí. Pátek už byl klidnější a především nás navštívil pan fotograf Štěpán, který nás fotil na památku pro rodiče i do tabla pro školku. Byl s námi celý den a i každý se mohl podívat do jeho foťáku speciálním kukátkem, a tak i ti stydlivější se nakonec nechali vyfotit. Dlouhý týden, první letní a plný smíchu a radostí..tak jak to má být, nejenom, když jsme ještě dětmi.

22.-26.5.

V pondělí jsme se vydali k hrušce, kde jsme si po svačině hráli s donesenými panenkami a plyšáky. Ukazovali jsme si části těla, zkoušeli, které doteky máme a nemáme rádi a nakonec hráli hru: Nedělej to. U jurty kluci stavěli domečky, Anežky se Stázkou vařily a zdobily maringotku květinami na venkovní oběd, Tobík, Anetka, Šimon a Vašík sázeli s Janou řeřichu do školkového záhonku. Odpoledne jsme malovali a taky ochutnali 2 ředkvičky, které nám ve školce vyrostly.

Úterní cesta k Drakovi byla plná dobrodružství: našli jsme prázdné místo po kameni uprostřed cesty, živou žábu a Dodík s Daníkem se nám schovali tak, že jsme je nemohli najít. U Draka jsme lezli na starou třešň a houpali se, opravovali domeček a Matěj s Otakárkem pokračovali ve hře na schovávanou. U maringotky jsme přestěhovali kuchyňku a doplnili herbář o další květiny. Po obědě jsme oblékaly postavy do šátků.

Ve středu dopoledne jsme se po svačince hráli, zpívali a tančili s padákem a všechny nás to rozesmávalo a bylo nám dobře i pod ním a nad ním. Bára se všemi pak dělala keramiku a my jsme vytvářeli od misek přes různá zvířátká cokoliv, na co jsme měli náladu. odpoledne proběhlo velké divadelní představení pod vedením Anežky a Adélky. Do divadla o Karkulce, Šípkové Růžence a Perníkové chaloupce se podařilo zapojit všechny děti, které chtěly hrát. A nakonec jsme si zazpívali písničku Hlava, ramena, kolena ... i v angličtině. Ve čtvrtek dopoledne jsme se prošli až nad naše zázemí a na sluníčku se nasvačili. Potom jsme si hráli situační divadlo s panenkami přitom si říkali jak je důležité se chránit, říkat ne, když po nás někdo něco chce, co se nám nelíbí, jak pečovat o své tělo, ale i o sebe. Odpoledne jsme si s Petrem hráli a zpívali u zázemí, zatím co Lenka uklízela jurtu.

V pátek jsme to vzali roklínkou přes "Himaláje", jak tomu říká Jáchym a šli jsme k hrušce na sváču. Pak jsme si hráli u zázemí, Otakárek s holkama vařil, Jáchym s Anežkou a Tobíkem stavěli kabriolet. Po obědě krátký odpočinek a opět hned ven. Honza chtěl odměnit ty, co spali vlašťovkou z papíru, ale jakmile to viděli ostatní děti musel udělat asi tak 10. Porovnávali jsme komu doletí nejdál. Nejvíce byl z vlašťovek unesený Dodík, kterému dvakrát vzlítla na maringotku. Pláč jsme zahnali hned jak ji Honza sundal. Po létání jsme se rozloučili a zase byl konec týdne.

15.-19.5.

V pondělí nám začal týden zkoumání hlíny a života pod zemí. V kroužku jsme si posílali lupu a s ní po cestě zkoumali pylová zrnka v louži, šneka na cestě, kamínky v hlíně; zkrátka každý si našel něco zajímavého. U jurty pak Bára s dětmi tvořila z keramické hlíny obrázky zdobené potisky šíškami, lístečky a klacíky. Při odpočinku nás probudil tak silný déšť, že jsme se ani neslyšeli navzájem. Těsně před deštěm přišla Sára, která s námi bude tento týden ve školce a hned pochopila, proč máme všichni holínky. Odpoledne jsme zaplétali žížaly ze 3 provázků a namalovali pro ně trávu a hlínu prstovými barvami. Dodík s Daníkem se pak stihli ještě jednou zmáčet v sudu a byl čas vyrazit za maminkami. Ve středu ráno jsme měli procházku až k stezce Tiche, kde jsme si v lese a ves tínu krásně vyhráli. Před odpočinkem nás Peter protáhl, abychom si dobře zacítili tělo. Na konci odpočinku jsme zkoušeli vydržet 5 minut potichu a v klidu, což nebyl zase tak lehký úkol. Kdo neusnul, šel s Janou trénovat poslech a slabikování před maringotku. Hádali jsme jména podle jednotlivých hlásek. Třeba kdo je J-Á-CH-Y-M. Pak jsme ještě zdobili první písmenka našich jmen - Tomášek udělal krásný výtah z T, Helenka zase domeček z H. Anežka měla stan a nad ním hvězdy, Barborka zdobené B a Jáchym krajkové J. Otakárek přemaloval O tak, že ani nebylo vidět a Anetka měla fialové A. Před odchodem jsme si stihli zabubnovat a pár odvažlivců (Stázka, Meda, Adélka) a bláznů (Jana) i tančilo. Ve čtvrtek jsme si užívali příjemný chládek lesní cestou, svačili jsme už u zázemí a pak si z Jankou sázeli ponožky. Moc nás bavilo běhat s ponožkou na noze a lepit na ní semínka. Po obědě se nám moc nechťelo odpočívat a tak jsme rychle vycházeli ven a pokračovali v hrátkách především s dešťovým sudem, který je stále moc populární.

V pátek bylo hned od rána pěkný teplo, tak jsme se přivítali a hned jsme se schovali v lese, kde jsme se schovali a zároveň nasvačili. Leonardo s Matějem M. si hráli na piráty, který se musí ubránit před jinými piráty. Jáchym byl gentleman a Stázce natrhal kvítí. Pak jsme potkali kouzelnou babičku, která se z ničeho nic u nás objevila a pak nám řekla, že zná Janu S. a byla jí dokonce na svatbě :) Děti z ní nespustily oči. U jurty byl stín jen za maringotkou, takže děti chytře využili chládku a hrály si tam. Po obědě jsme si odpočinuli, pak ještě na chvíli ven a v Brdatkách při čekání na rodiče jsme obdivovali kluky, kteří se už v rybníce koupali. Některé děti to nevydržely a musely si aspoň osvěžit nohy. Odvážní rodiče s některými zůstali a ještě jsme asi hodinu po školce trávili u vody.

9.-12.5

V úterý ráno jsme v kruhu v Brdatkách třikrát pozdravili sluníčko, aby zas svítlo do našich veselých tváří. Byl to den kdy Otakárek oslavoval čtvrté narozeniny a my mu zazpívali písničku Happy Birthday... jak navrhl Tomášek...Potom jsme si povídali jak se jmenují naše maminky a co na nich máme rádi. Na svačinku jsme se přesunuli k hrušce, kde nás svými paprsky zahřívalo sluníčko. Před obědem jsme u jurty připravovali ozvučná dřívka, každý si ořezal kůru dle svých dovedností škrabkou nebo nožkem. Odpoledne byl na programu zase pořad populární sud s vodou, v kterém byl potopený hrnec. Aby se k hrnci dostali, přelávali vodu do různých nádob a když bylo vody méně hrnec slavnostně vylovili.

Následoval kruh, kde jsme si zopakovali básničku Sladká pusa jako med,...rozloučili se a zkratkou seběhli za rodiči.Ve středu jsme vyrazili ohrát se k hrušce na svačinku. Vyzkoušeli jsme si hru v kruhu a pěkně uváleli kus louky. U jurty hlavně holky a maminky malovaly hlínou, listy a květy pampeliška a maminka Zuzka nám dokonce namalovala koníka. Peter s kluky vyřezával a řezal dřevo na studenější počasí. Odpoledne jsme si cestou domů prošli stezku s úkoly pro pedškoláky, kterou připravila paní učitelka Katka. Ve čtvrtek ráno jsme pozorovali pulce u břehu rybníka a jednoho odchytili do lavóru pro lepší pozorování. Dopoledne jsme si užili u hrušky, kde Daník s Dodou lezli na nízké větve, Leonard zval Helenku na návštěvu a zbytek dětí se proměnil v miminka, která zalehla Janu K. Odpoledne jsme si užívali teplo a slunce a Zuzka s námi vyráběla náhrdelníky plné barev pro maminky. A pak už rychlý běh k mraveništi, kde se to v teple jen tak hemží a přátele mravenci pilně stavějí svůj příbytek. Část dětí pak šla se Sandrou zkratkou a část dětí se Zuzkou "normální" cestou. Nakonec to zkratkou trvalo z různých i kopřivových důvodů déle než ta delší cesta k rodičům. V pátek jsme využili nedělního svátku maminek a řekli jsme si při přivítání, za co máme maminky rádi. Očekávaně to bylo u všech dětí jídlo :) Láska prostě prochází žaludkem. Po přivítání jsme se vydali podívat na hrobeček kocourka Mikeše, kterého Honza se Stázkou nedávno zakopali u kapličky. Děti to nesmírně zajímalo, jak umřel, co se z něj v příštím životě narodí, nosili mu tam kytičky a třeba Dodíka nejvíc zajímalo, proč se ke hrobečkům dává křížek. Těžce jsem hledal odpověď...U kapličky si děti ještě pohráli, Anička se Stázkou se pokoušeli rozdělat oheň pomocí kamenů, Dodík s Dáňou zase dělali domeček z lopuchů. A krásně nás tam hřálo sluníčko. Bylo i krásně vidět, takže se od kapličky dětem vůbec nechtělo. Proto jsme i pozdě obědvali. Po obědě jsme namalovali obrázek maminkám k svátku, zazpívali jsme si s Lenkou a šli jsme za rodiči.

2.5.5

V úterý jsme si ráno povídali o tom, jak kdo strávil prodloužené volno a taky o víkendovém čarodějném pálení ohňů, dále o novém měsíci Květnu, o tom proč se jmenuje květen květen, co vše kvete a učili jsme se novou říkanku Měsíc květen ten je prima. Po kroužku jsme společně šli cestou k pařízku na svačinku, cestou jsme se zastavovali u šneku a slimaků a povídali si jaký je mezi nimi

rozdíl Potom jsme ještě u rybníčku pozorovali pány, co přijeli sekat trávu. Svačili jsme pařezu, který ještě neznala Bára, tak jsme jí ho museli ukázat. Lezli jsme po srázu, hráli si na pařezu, skládali mandaly a stavěli mechové domečky. V jurtě jsme potom vyráběli krásné jarní květy lepením barevných odštířků z papíru. Bára uvařila výbornou polévku z červené čočky, která všem moc chutnala. Odpoledne jsme po spaní si hráli u jurty, voda ze sudu byla vítaná, zalévali jsme hlavně vrbový domeček. Po svačince jsme pak uklidili a vyrazili dolů do Brdatek za rodiči.

Ve středu ráno jsme se vybrali na výpravu do Himalájí. Říkáme tomu vždy tak, když šlapeme směrem k dědu od Brdatek, doprovázeli nás malé mušky, což nám skoro znemožňovalo si i povídat, proto u svačinky Petr udělal dymící ohýnek a mušky byli pryč. Po svačince jsme přelezli roklinu u studánky a když už jsme byli na “naší” cestě k jurtě, užívali jsme si běh dolů kopcem a třeba Helenka, Tomášek, Dodík a Tobík se vybrali i po stezce Ticha úplně sami. Všichni šťastně dorazili a u zázemí hraní pokračovalo především s dešťovou vodou v sudu. Vařilo se z ní ve všech nádobách, které se pod jurtou našlo. Při odpočinku nám Jana přečetla kousek Máje od K.H.Máchy. Nikdo tomu moc nerozuměl, byla tam dost těžká slova. Odpoledne si děti namalovaly čarodějnicí podle básničky a pak si užívali volné hry venku za maringotkou. Z Daníka a Tomáška se stali pejsci, Vašík lovil v barelu spadlé nádoby a Stázka tančila. Nakonec jsme si zahráli na šamanský buben. Po cestě Barborka dovolila jít Tomáškovu “na volno”, bez vodítka.

Ve čtvrtek nás navštívila kameramanka Janka, která si moc přeje pracovat v lesní školce. Tomášek i Helenka, jí hned dělali společnost a sbírali pro ní kamínky, trávu a různé přírodniny. Janka pak pomáhala Dodíkovi odpílit kousek dřeva z desky, který tam nechtěl mít. Po obědě jsme ulehli na odpočinek a četli si z knížky Chaloupka na Vršku o tom, jak se kdysi stavěli Máje a proč. Zuzka pak s nespícíma dětmi vyráběla sluníčka, které jsme nestihli vyrobit ve středu.

Páteční ráno jsme začali tím, že jsme obdivovali pišťalky z habru, které vyrobil tatínek Roman pro Aničku a Máťu. a všichni jsme si zkoušeli zapískat. V ranním kroužku jsme zkoušeli dělat strašidelné a čarodějné zvuky. Vyrazili jsme směrem k Roklince, ale nad potůčkem Jáchyma napadlo prozkoumat cestu na protější svahu, a tak jsme si vyšlápli novou cestičku, překonali potůček ještě před Roklinkou a vyrazili druhým úbočím nahoru. Po cestě jsme našli pomněnky a rozbalující se kapradí. Když jsme vyšli u lodi - pařezu, všichni jsme si oddychli, že jsme se neztratili. Dali jsme si svačinku, děti se poklouzaly po blátě, Jáchym vylezl na svůj oblíbený strom a vydali jsme se k jurtě. Tam zadal Honza Aniče, Stázce a Anežce, aby hlídaly sud s vodou (aby se v něm kluci neráchali), načež se v něm ráchaly holky. Ale sud před kluky uhlídaly!!!

24.4 - 28.4

V pondělí jsme se s dětmi přivítali v Brdatkách legendou o sv.Jiří a zapřemýšleli, co to znamená a proč se říká, že na sv.Jiří vylézají hadi a štíři. A co jiného ještě vylézá? Různý hmyz. Zamysleli jsme se, kolik mívá beruška teček (a která) a každý řekl, co je jeho oblíbený hmyz. Hemžilo se to mravenci, beruškami, motýli a objevila se i vážka. Odpoledne jsme se po odpočinku už jenom

vystrojili ven, chvíli si hráli a pak zkratkou k rodičům. Úterý po svačince u hrušky Janka K. nakreslila velké hady zatočené ve spirále, nebo rovné užovky. Děti si pak trénovali spirály a taky klikaticí jakou má užovka na zádech. Ve středu jsme šli hned k jurtě ledový déžd' a chladné počasí nám stále moc nedovílí su užít krásně zazelenalý les. U jurty jsme nainstalovali plechový sud pod okap a hned bylo o mokrou zábavu postaráno. Po chvíli jsme se však všichni sešli v jurtě se ohřát u kamen a aby nám čas do oběda utekl, trénovali jsme jazýčky zvuky hmyzu a každý se pokusil obkreslit zakrouceného hada jedním tahem. Povedlo se to úplně všem. Taky jsme si povídali co je to pranostika a říkali si nějaké k Sv.Jiřímu a učilis e taky básničku. Petr zatím ztloukal hmyzí domečky a pak mu děti pomáhali vyrábět zadní stěnu promotaným provázkem, a když bude hezky a sucho domečky se zaplní různými kousky dřeva, kamínku, tehel, kde se bude snad dobře bydlet všem malým tvorečkům. Společně s Jozífkovcama jsme se pustili ještě do vyrábění berušky sedmitečné, Meda se však například rozhodla, že to bude beruška s mnoha mnoha tečkami, Tomášek zase chtěl jedovatou berušku s osmi tečkami. Všichni však pilně vystříhávali kruh na berušku a byli moc pilní.

Odpoledne jsme chvilku sestavovali obrazce ze semen fazolí a dýní a pak si děti kreslily nebo vyplňovaly předškolácké sešity. K tomu nám Peter zahrál několik písniček na flétnu, kde chtěl, přidal se se zpěvem.

Ve čtvrtek jsme šli k zadnímu pařezu zkontrolovat past na obra. Po cestě se z dětí stala “smečí vlčka”, jak to nazval Otakárek, a z dětí divocí levharti, jaguáři a paviáni. Co krok to útok nějaké šelmy, že málem obě Jany nedošly ani na svačinu. U pařezu Jáchym připravoval dřevo na odněšení k jurtě, Anežka S. a Helenka stavěly domeček, Anička, Tomášek a Anežka K. zkoušeli stromovou houpačku a seskoky na cestu. Otakárek a Anetka si udělali s Janinou pomocí z větví překážku, kterou s rozběhem přeskakovali. Mát'a, Daník a Tomášek zase využili kořeny pařezu jako dráhy pro automobilové závody. Jáchym ve svém plánu odnést větve k jurtě vytrval a s pomocí Aničky se mu to podařilo. Díky tomu jsme si všichni mohli vyzkoušet řezání pilami.

V pátek ještě před kroužkem Honza vytáhl skládací rýč a celodenní program byl zajištěn. Nejdříve jsme si řekli pravidla pro zacházení s rýčem a pak už Mát'a a Jáchym hledali vhodný terén pro rýpání do země. Po cestě k jurtě se Tomášek zabýval stvořením Přírody a z Jáchyma a Otakárka se na chvíli opět stali jaguáři, co číhají na stromě. Po svačině u maringotky jsme se vydali nasbírat materiál na hmyzí domečky. V lese se z kluků na chvilku stali drakobijci a z holek pečovatelky o skřítkovský domeček. Když jsme nasbírali šišky a klacíky, vydali jsme se po Stezce ticha zpátky k jurtě. Všechny děti nejvíc zajímal sud s vodou. Podle toho i odpoledne vypadali, protože po odpočívání když šli ven, tak sud s vodou byl tím největším lákadlem. Vysvětlování ani rázné domluvy nepomáhaly. Když už někdo zůstal trošku suchý, tak jsme mokřý den dokončili na parkovišti, kde do kaluže skočil i Tobík, který měl jen pohorky :)

17.4 - 21.4

V úterý jsme si povídali o Malém princí a jeho planetě a po odpočinku každý svoji planetu nakreslil. Anežka S. s Elinkou měli planetu plnou domečků a postavíček, Anežka K. se Stázkou měli planety barevné jak velikonoční kraslice, na Daníkově planetě padaly kroupy a u Tomáška hořelo. Když byly planety dotvořeny, přišel vesmírný uragán a přinesl na všechny planety spoustu odpadků, které děti třídily do barevných kontejnerů. Meda krásně srovnala oblečení do bílého kontejneru a Helenka zaplnila sběrný dvůr. Při uklízení nám ještě Peter, Tobík a Meda zahráli na hudební nástroje a šli jsme domů.

Ve středu děti už před obědem tvořili planetu a různá počasí, takže někomu svítilo hodně slunce, někdo měl vatové mraky a někomu se sypaly rýžové kroupy. Jáchym vybarvil celou planetu tmavě modrou barvou. Čtvrtek ráno jsme nadšeně sbírali odpadky kolem rybníka v Brdatkách. Pytle se nám rychle plnily odpadky z cigaret, plechovkami, plastovými obaly, a například Jáchymek našel taky zlomenou berli, Stázka zase kusy oblečení. Nasvačili jsme se u rozkvetlé hrušky a před obědem jsme s Jankou K. třídili odpad z obrázku podle toho, co kam patří a učili jaká barva kontejneru je pro plasty, papír a třeba i kov. Moc nás to bavilo. V pátek jsme navštívili centrum města, kde byly připraveny aktivity pro děti ke Dni Země. Nejzajímavější byla samozřejmě skákací konev (hrad), ale děti viděly naživo orla skalního a vyzkoušely si hod na cíl v podobě tříděných kontejnerů a někteří i slalom s popelnicí aneb jak těžké je být popelářem. Dozvěděli jsme se, proč nechávat mláďata zvířat na místě kde jsme je našli, a také zajímavosti o dravcích, kteří se používají na letištích proti vrbacům.

Pak jsme se přesunuli do jurty, kde jsme si dali oběd, odpočinuli jsme si a děti strávili odpoledne venku a nejvíc je zaujmul sud na vodu. S Lenkou jsme si zappívali a šli jsme :)

10.4 - 12.4

V pondělí jsme si užili oběd i odpočinek venku na sluníčku. Odpoledne jsme bubnovali na šamanský buben a hráli si kolem jurty. A protože si tento týden povídáme o mlád'átkách, prohlíželi jsme si knížku o zvířatech z farmy, pouštěli si jejich hlasy a pojmenovávali celou zvířecí rodinu. Nejvíce si knížku užíval Tobík, který pořád zkoušel jednotlivé zvuky.

V úterý jsme si před svačinou hráli škatulata batulata a zkoušeli zvířecí zvuky. Na stromě jsme objevili švihadlo a hnízdo. Před obědem jsme malovali na keramické výtvary, které jsme asi před měsícem tvořili v Domově seniorů. Nakonec všichni skončili celí pomalovaní.

Ve středu jsme svačili až u maringotky, aby na nás tolik nepršelo. Pak Petra napadlo, vydat se hledat obra. Na obra, který nám ukradl malou židličku, jsme políčili past. Anička s Otakárkem, Mát'ou a Adélkou vyhrabali díru na obra a Jáchym, Stázka a Anežka zatím s Petrem stavili tee-pee. Před obědem si děti už v jurtě vytvořily beránky tak, že nalepovali nastříhanou vlnu na papírovou šablonu. Helenka vařila z květů polévku a Meda jí pomáhala.

3.4 - 7.4

V pondělí odpoledne jsme zkoušeli písničky ke slavnosti, bečeli jako ovečky(trénink do divadla) a odpoledne si hráli venku v blátě.

V úterý jsme vyrazili hned k jurtě, kde jsme si po svačince zazpívali písničky k Jarní slavnosti. Venku Jana K. s dětmi sázela osení, Adélka nosila vodu na zalévání, Otakárek s Daníkem stavěli závoru před vrbičkovým domkem a Helenka s Tobíkem vařili z popela nějakou dobrůtku. Před obědem jsme si ještě zahráli divadlo o naší zázračné studánce a pak už hurá na výbornou polévku.

Ve středu odpoledne jsme malovali souhvězdí podle příběhu o medvědovi brýlatém, který nám Petr přečetl. Anežka s Barborkou namalovali krásnou hvězdu s diamanty a spirálami jako galaxie, Jáchym se neudržel a na jeho obrázku vznikl další rychlovlak a Meda namalovala krásně promyšlenou čmáranici s drátem. Před odchodem jsme dali Petrovi a Tobíkovi ještě příležitost vyzkoušet si roli žebráka, kterou budou kluci na Slavnosti hrát.

Ve čtvrtek jsme se šli schovat před větrem na lesní cestu pod naši louku a pak kdo chtěl, mohl se jít ohřát do jurty, kde bylo krásně teplíčko. Jana K pak sázela s dětmi semínka do školkového záhonku, Sandra vázala hnízda a Jana S. vyráběla vílu Ostaru, při které jí Matěj M. a Anežka K. pomáhali řezat klacky, nosit seno a Ostaru obléknout. V pátek jsme vázali fáborky na stezku úkolů na sobotní slavnost a odpoledne jsme trénovali písničky s Lenkou a s kytarou.

27.3 - 31.3

V pondělí ráno jsme se vypravili k vysílači, kde se z jara chodíme vyhřívat na sluníčko a hrát si. Dodo s Daníkem si hned začali stavět plavidlo, v lese si našli vesla a pluli tak dlouze, že se ani nestihli připojit k povídání o zázračné studánce. Na oběd se zvesela utíkalo k lavičce na žlutý a váleli se sudy až skoro k jurtě. Po obědě se hrálo divadlo o Sněhurce a Šípkové Růžence. Hned po odpočinku jsme se sbalili a usídlili se venku u maringotky na sluníčku. Pod vrbami u studánky jsme zkoušeli, které věci se potopí pod vodu a které zůstanou plavat na vodě. Daník pak přinesl červenou hadici a my jsme dělali vodopád, resp tobogán.

V úterý jsme si v ráno povídali, kde najdeme vodu. U vysílače jsme se vyhřívali na slunci, lezli po stromech, svačili, hráli si a zpívali písničky na Jarní slavnost. Nad jurtou jsme potkali Montessori školku z Berouna, která si na louce vyráběla Moranu. Kopec od lavičky někdo skoulel sudy dolů, někdo seběhl jako blesk. Před obědem se u jurty hrálo divadlo o Červené Karkulce a Šípkové

Růžence a Tomášek (prince) dal pusu Stázince (Růženka). Odpoledne si děti hrály u studánky a pak jsme houbičkami namočenými do modré barvy dvě studánky vytvořili na papír.

Ve středu ráno se k nám připojili i Jozífkovci, svačili a zpívali jsme si u vysílače a pak přes kouzelnou bránu, která do lesa pustí jenom toho, kdo se promění podle rýmování svého jména na někoho jiného, jsme utíkali až k zázemí. Katka pak dělala s dětmi krásné malování s provázky, což každého nadchlo a na svůj výtvar byli všichni pyšní. Odpoledne jsme pracovali s předškoláckými sešity a tvořili studánky ze šátků, šípků a šišek. Jáchym s Anežkou a Ennou vytvořili léčivou studánku se šípky, které pomáhají v zimě, Tomášek s Otakárkem zasypali svoji studánku spoustou šišek a Meda jim doprostřed půjčila květinu od svojí maminky. Od maringotky pak děti pozorovaly traktor, který brázdil všechny louky kolem nás a před odchodem jsme si stihli zahrát divadlo o zázračné studánce nad Berounem. Ve čtvrtek jsme si vyšli hned k lavičce po žlutý a svačili a hráli si na louce. Zpívali písničky o studánce a před obědem ještě pilně zalívali náš vrbový domeček a semínka ve skořápkách. Odpoledne jsme si skoro všichni pospali, a tak jsme se stihli akorát nasvačit a jít za rodiči.

V pátek jsme si hráli na stromech a v domečku u vysílače. Také jsme zkoušeli, jak nás stromy vyladňují a proč je dobré se jich co nejvíce dotýkat. Pak nás překvapil pán, co přišel s padákem skočit z kopce dolů, tak jsme ho hned vyzpovídali, jak se lítá. Louku pod lavičkou jsme skouleli dolů a nikomu se nemotala hlava. U jurty jsme si užívali sluníčka, opalovali se a vařili z popela a studánkové vody oběd, předkrmy a zákusky. Skutečný oběd jsme udělali jako piknik venku u maringotky. Následoval polední klid na terase maringotky. Po odpočinku vytáhl Honza mandaly a děti si je vybarvovaly.

20.3. - 24.3

Tento týden se loučíme definitivně se zimou, a tak jsme si v ranním kroužku povídali o Moraně a o tom, jak poznáme, že už není zima. Dopoledne jsme si hráli u pařezu a po cestě k jurtě sbírali materiál na náhrdelník pro Moranu. Za maringotkou pak Helenka, Stázka a Vašík navlékali kúry, žaludové čepičky a šípky na náhrdelník, Tobík stříhal březovou kúru na menší kousky, Anežka s Otakárkem řezali s pilou a Jáchym pracoval na novém domečku za maringotkou. S Anežkou pak vařili v domečku a řešili, proč když si objednájí vývar a palačinky, nakonec snědí jen palačinky. Odpoledne jsme suchými pastely kreslili, jak odlétají vrány, kvetou podléšky a petrklíče a mezitím teče několik potůčků. Před odchodem jsme si pak ještě zabubnovali na šamanský buben, aby čáp už přeletěl to moře.

V úterý dopoledne jsme si říkali s čím starým by jsme se rozloučili, aby mohlo přijít to nové. Pak jsme se pomalu vybrali k jurtě, protože zima se nám připomínala chladným počasím. odpoledne jsme nejdříve kreslili Moranu a venku ji pak vyráběli ze sena a starého prostěradla. Stázka, Anežka a Helenka si pak vyrobily každá ještě jednu malou domů.

Ve středu ráno se k nám přidali maminky a děti, které přišli na Jozífka. Museli jsme rychle do jurty, protože zima se nám dnes připomněla ještě víc větrem a deštěm. Dopoledne jsme si však užili aktivní meditaci s Petrem, která skončila zimním spánkem medvědů a potom jsme prstíky roztírali strouhané křídové barvy po velkém papíru a vytvářeli šedivé oblaky, puntíkovali děžd', pak sluníčko a všechno jsme překryli krásnou barevnou duhou. Po odpočinku jsme trénovali naše jazýčky na písmenku S a skládali origami - sněženku, kterou jsme nalepili na papír. Ve čtvrtek už bylo počasí i trošku jarní, šli jsme přes roklinku a hledali kočičky, aby jsme si je mohli vzít domů jako symbol jara. Protože nepršelo, tak jsme se konečně mohli rozloučit s Moranou a zahrnat zimu pryč. U ohýnku se nám moc líbilo, především Helenka ho potřebovala rozhrabávat i s Otakárkem, Dodík si zase na něm vařil kameny, které mu pak pěkně ťukali, protože byli uvařené, jak sdělil. Před obědem jsme ještě stihli zasadit semínka přání do skořábek vajíček a snad nám semínka vyrostou, tak jako přáníčka ukryté v nich. Odpoledne jsme spali kromě Jonáška, Dodíka a Tomáška úplně všichni a tak jsme stihli už jenom svačinku a rychle k rybníku. V pátek jsme přivítali novou průvodkyni Baru s dcerou Amálkou a vydali se hned k jurtě. Cestou děti Báře vyprávěli jaká máme pravidla a co v lese

děláme. Po svačině jsme vyrazili ke kapličce po vrbové proutí na vrbový domeček, Proutí jsme dostali od maminky Majky, která k nám chodí do Jozífka se svým chlapečkem. Po odpočinku jsme malovali, zpívali s Lenkou a uklízeli pod maringotkou. Základy vrbového domečku se už zasadili na sobotní brigádě. Tak snad nám vyroste.

13.3. - 17.3

Pondělním kroužkem jsme se pomalu začali loučit se zimou. Povídali jsme si o jarních prázdninách, co kdo dělal, co nás bavilo. Po cestě Anežka Krňáková hledala modřínové šišky a v nich semínka, která jsme bohužel nenašly. Taky jsme hledali rozdíly mezi šiškou modřínu a šiškou borovice. U hrušky jsme slyšeli, jak nás zdravý strakapoud od dubu na rozcestí, kterého posloucháme celou zimu. Vašík nás učil počítat anglicky do deseti a Anežka Sukdoláková nám namalovala červené nosy. Tomášek po celou dobu svačinky organizoval let do San Franciska a nakonec jsme si zazpívali a zmodernizovali písničku Na svatého Řehoře, čáp/ Anežka/ Tomášek/ Vašík/ Jáchym/ Helenka/ Stázka/ Jana letí přes moře. K obědu jsme si obalovali vařený celer a s přiborem pak při krájení jídla trénovali jemnou motoriku. Protože u jurty svítí sluníčko už i odpoledne, hned po odpočinku jsme šli ven a tam malovali, svačili a Anežka S. organizovala hru na Zlou vílu (Jana), která uspí kytičky (Stázka, Anetka a Anežka K.) a odežene motýlky (Anežka S. a Helenka). Následovalo baletní vystoupení v podání baletek Anežka S, Anežka K, Stázka, Helenka, Anetka za hudebního doprovodu Tomáška a Jáchyma s akrobatickými prvky Otakárka.

V úterý ráno jsme si říkali koho na jaře přivítáme, kto se vzbudí a vyroste, kdo přiletí. Kromě ptáčků a kytíček, Helenka například přivítala klouzačku na zahrádce. U hrušky jsme se kromě vyhřívání na sluníčku a hrátek s hruškou a kolem ní, zpívali anglicky Spring is here a vítali po anglicky butterflies, a slider, a hot sun, little birds and so on..Přijel se taky na nás podívat Ondra, brácha Terezky. Přijel na kole a všichni si ho museli prohlédnout. U jurty jsme se chvíli honili s Ondrou na kole, pak jsme šli sbírat pěknou zeminu a v hrncích ji nosili do záhonku. Povídali jsme si, co chceme pěstovat a že se těšíme. Hlavně na jahody. Pak jsme ještě chvíli váleli sudy na louce a šli na oběd. Odpoledne jsme si připomněli krásnou paní zimu a zimního víláka. Obkreslili jsme Terezku, Anežku S a Otakárka a děti na jednotlivé figury skládaly kusy oblečení. Anežky s Ennou měli hodnou zimní vílu Elišku, Terezka s Janou vytvořily také hodnou zimní vílu a Ůťa s Tomáškem stvořili zlého víláka Prdelku. Toho by se jeden bál.

Ve středu ráno jsme měli návštěvu maminek na Jozífka a možná i novou tetu průvodkyni. byli jsme docela rozjívění a skoro individuálně jsme se rozběhli ke hrušce. U hrušky nás zklidnilo hraní Petra na didžeridu. Trénovali jsem cirkulační dech a zkoušeli vyloudit na didžeridu nějaký zvuk. U zázemí pak Petr vyráběl pro všechny dřevěné meče, což bylo hodně důležitý především pro kluky Dodu a Daníka. Po odpočinku jsme šli ven na sluníčko. Děti si vybarvovaly meče a zkoušely zase hrát na didžeridu, které Anežka přejmenovala na "džideričů". Zjistili jsme, že foukat do té dřevěné trubky je docela náročné. Z nás amatérů to šlo nejlépe Tobíkovi, Helence a Anežce S, Jana jen prskala. Ještě, že už jsme pak museli skončit a jít domů.

Ve čtvrtek ráno jsme kromě zpívání naše jarní anglické písničky, hledali po cestě jestli si už ptáčky stavějí hnízdo. Zatím jsme žádné neobjevili, kromě pilné práce mravenců, kteří obnovují svoje sídlo u louky a tak je můžeme každý den pozorovat. Janka K. tedy společně s dětmi vyrobila krásné hnízdo a i ptáčky. Dílo jsme si vystavili vevnitř, což hned dodalo jurtě jarní náladu. Odpoledne Tomášek, Otakárek a Dodík spěchali ven, aby tam prováděli výkopové a jiné zemní práce na našem malém záhonečku. Anetka a Elinka tvořily s Janou sněženku ve formě origami a lepily ji na papír. Jaro je za dveřmi.

V pátek jsme vyrazili na větší procházku kolem krmítek pro zvířátka přes roklinku. Cestou jsme si s Jáchymem dokázali, že i větší výzvy jako šplh po padlém stromu zvládneme oba beze strachu. Po svačince si děti krásně hráli až nám bylo líto je rušit, ale museli jsme, abychom stihli uvařit oběd. Jáchym stavěl z klacků dráhu pro vlaky, Tomášek, Otakárek a Anežka stavěli domečky pro auta a zvířátka. Stázka a Mareček stavěli obydlí pro žábu. I pejsci si hráli, Sára a Snoopa hrabali v zemi a hledali myši. Byla to taková hrací hodinka. Při ranním kruhu padl od kluků nápad, že bychom si měli taky někdy postavit bunkr. Tak jsme po obědě a po hudebním kroužku s Lenkou stavěli za maringotkou opravdový bunkr. Všichni byli nadšeni, pomáhali, řezali, zatloukali hřebíky a padalo spoustu inspirativních nápadů. Například Jáchym chce udělat druhé patro :) Příští pátek musím přinést víc hřebíků abychom mohli pokračovat :)

27.2. - 3.3

V pondělí nás čekalo krásné počasí. Nasvačili jsme se u hrušky. U jurty si děti hrály a pak malovaly blátem na velký papír. Vašík i Tobík se ze začátku trochu báli, nakonec jim to šlo výborně. Pro veliký úspěch jsme pokračovali s výtvarným ateliérem i před maringotkou a Jonáš zkoušel nosit oranžové kužele na hlavě. Odpoledne jsme šli brzy ven, děti si hrály kolem jurty a Tobík s Anetkou hrály hru - Já tě povalím, ty mě taky poval a pak se zasmějeme.

V úterý jsme slavili karneval čili Masopust. Po odpočinku jsme tvořili koláže z novin a letáků, někteří stále v maskách. Otakárek byl moc spokojený, protože místo koláže celou dobu mohl rozstříhávat volně novinový papír. Jen ho nakonec čekal veliký úklid odštěžků.

Ve středu jsme s Petrem už u jurty káceli dřevo a kluci se nadšeně zapojili do nošení špalíků do bedýnky a pomáhali s velikou ochotou. Odpoledne ve společnosti tatínka Anežky a Daníka se hrálo na kytaru, tancovalo a zpívalo.

Ve čtvrtek jsme se vydali k pařezu. Jáchym lezl po stromě, Daník s Dodínkem a Tomáškem obsadili pařez a Stázka nám ukazovala šiškovou mandalu z minulé návštěvy. Potom se všichni vystřídali u bublifuku. Nakonec jsme si v kroužku povídali o tom, co se nám na foukání bublin líbilo a co bylo těžké - pro Dodíka foukat bubliny a zároveň je práskat. Cestou k jurtě Jáchym hledal nové cesty pod naší loukou ve křoví. Před obědem jsme tvarovali ze slaneho těsta preclíky. Stázka, Jáchym a Anežka zvládli udělat každý tři preclíky, Anetka své výtvary neustále znovu mačkala, takže měla pořád s čím pracovat a Otakárek se moc snažil, aby byly konce preclíků hezky u sebe. I na Martínka a jeho maminku zbyl kousek těsta. Po obědě jsme si četli dlouhou pohádku, malovali a nakonec utíkali až dolů k mraveništi.

V pátek bylo před liščí nedělí a proto jsem se vydali po stopách lišky, jestli nám náhodou nenechala nikde nadílku v podobě pečených preclíků. První stopu našel Otakárek, když našel liščí noru. Všechny děti to moc zajímalo, kde žije liška, co jí atd. Cestou jsme také našli několik odpadků, které Tomášek roztřídil. Po svačince jsme zamířili ke krmelci, kde jsme číhali na lišku. Liška se neukázala a my měli hlad, tak jsme šli na oběd. Po obědě jsme si pohráli u jurty a Jáchym si všiml, že na hrušce visí preclíky. Liška nám je nechala na stejném místě jako loni. Bylo jich tam přesně 10 jako nás, včetně průvodců. Jak to mohla liška vědět? :)

20.2. - 25.2

Tento týden si povídáme o masopustu. A hned v ranním kroužku jsme si říkali, za kterou masku bychom chtěli jít. Cesta z Brdatek už byla roztátá, tak jsme se hezky prošli k hrušce a tam se nasvačili. Míša, Anežka a Martin se pak vydali na delší výpravu a ostatní děti se učily hrát Maso-

pust. Na MASO se běží, na PUST se nehybně stojí. Všechny nás to bavilo, takže jsme naši louku skoro vyběhli. U dubu, co má listí i v zimě, jsme pozorovali puntíky – nějakou nemoc na lístečkách a na louce pod lavičkou si užívali poslední sníh na louce. U lavičky jsme se potkali s Anežkou, Míšou a Martinem a běželi závod až k drakovi. Tam Dodík s Tobíkem závodili, Anežka nám ukazovala dlouhý krok, Otakárek rozebíral chýši a Vašík hledal největší dubové listy, ze kterých jsme si udělali výstavu a mohli pěkně porovnat, který je větší nebo menší. Od draka jsme se prošli po Stezce ticha a zpět k jurtě. Odpoledne hrál Martin na kytaru a my zpívali. Po cestě na parkoviště si Dodík s Otakárkem užívali bahnitou louži, až tam Otakárkovi zůstala bota a on žuchnul těsně vedle bahniště. V úterý jsme se potkali před Domovem seniorů TGM v Berouně. Nejdříve jsme nakrmili kozičky, pak sebe a pak jsme šli do jídelny. Půlka skupiny vyráběla s babičkami a jedním dědečkem škrabošky na karnevalový průvod, druhá půlka skupina šla s tetou Simonou vyrábět do keramické dílny. Míša si vyžádal stromeček, Daníkovi šli dělat měsíčky a Tobík udělal krásnou slepičku. Pak se skupiny proměnily. Meda vyráběla s tetou masku pro Zlatovlásku, Anežka měla kočičí škrabošku a Vašík krásně zelenou. Po obědě jsme se přesunuli do jurty. Ve středu jsme se v kroužku potkali s Alou, která nás doprovázela do Roklinky a potom šla se Sandrou do jurty zkontrolovat naši školku. My jsme si zatím hráli v Roklince. Otakárek s Jáchymem bořili led na potoce a „dělali, jako že dělají léto“. Enna se klouzala a pak dělala sushi pro Janu. Tobík s Medou měli dloooooouhý svačinkový piknik a Daník prodával vařenou kukuřici. Dodík si k batůžku donesl cihlu ledu a Míša svezl Medu do Tasmánie jako kapitán lodi. Z jurty se stalo před obědem kostičkové stanoviště a odpoledne ateliér volného kreslení. Anežka neuměla nakreslit kočku, a tak jí kluci pomohli. Míša nakreslil kočku a Jáchym, specialista na divokou zvěř, nakreslil papouška.

13.2. - 17.2

V pondělí jsme se potkali na konečné ulice K dědu, protože odsud' to bylo nejbliž k Památnému dubu. V uvítacím kruhu jsme si říkali jaké stromy známe a každý věděl jméno alespoň jednoho stromu. Památný dub byl hodně veliký, zkoušeli jsme ho obejmout a taky jsme zkoumali, jaké má vlastně tělo a porovnávali ho s naším. Sluníčko nám krásně svítilo, ale i tak neroztálo led, který se drží na lesních cestách. Takže i naše putování k jurtě bylo docela dobrodružné a na překvapení Honzy a Sandry, to všichni zvládali velice statečně a s nadšením. Tomášek taky našel svoji odvahu a sílu a překonal sám překážky, které ho na cestě, zejména nahoru čekali. Dolů kopcem to nešlo jinak, jen se klouzat nebo válet sudy a tak bylo o legraci zase postaráno. K jurtě jsme došli až kolem půl dvanácté, ale i tak jsme se ještě potřebovali vyhrát na sluníčku, takže jsme obědvali až v půl jedné. Odpoledne nám rychle uteklo a cestou k rodičům jsme si užili i bláto, které odpolední sluníčko rozehrálo. V jsme si po ledovém výstupu od Brdatek užívali sluníčka u babičky hrušky, dlouho jsme svačili u ní, hráli si a podobně jsme pokračovali u jurty. Po poklidném odpoledni bylo tedy docela překvapení pro tety, že skoro všichni pospali a tak i úterní odpoledne uběhlo až moc rychle a šlo se domů.

Ve středu jsme se po dlouhé době sešli u Kapličky, a tak jsme si nemohli nechat ujít výstup k vysilači. Tam jsme se pěkně slunili na stráni, Míša a Tomášek si zalezli do dřevěného bunkru. Téma stromů jsme si užili v praxi, protože každý vyšplhal alespoň kousek nad zem (kromě Jany a Petra). I Martínek to zkusil a moc mu to šlo. Cestou k jurtě si Stázka, Anežka a Tomášek stihli ještě zabobovat na horní louce pod lavičkou a pak jsme se všichni nahnuli do jurty. Po obědě jsme malovali rodokmen, tatínka a maminku, a nakonec vybarvovali zvířátka za doprovodu Petrovi flétny.

Ve čtvrtek jsme vyrazili z Brdatek do Roklinky, abychom se vyhnuli ledové cestě. Nejdříve jsme se pohoupali na stromové houpačce a pak jsme se klouzali po zamrzlém potoce v Roklince. Jana vozila Anežku, Stázku a Terezku na dřevěném klacku, Otakárek s Míšou a Tomáškem zkoušeli prolomit led a Daník se vyšplhal po strmém srázu až k pařezu - pozorovatelně. Na svačinu jsme se vydali k babičce hrušce, ale dorazila tam jen dívčí část skupiny, protože kluci-policajti zůstali pod jurtou. Před obědem jsme malovali prstovými barvami stromy, kořeny a listí. Odpoledne jsme si stihli ještě zazpívat a pak hurá ven a po ledové klouzačce zpátky za maminkami. V pátek jsme se vydali od Brdatek po zkratce, protože to byl jediný terén, kde nebyl jenom hodně klouzavý led, ale dalo se

vstoupit i na sních, nebo listí. Přes lesní cestu k louce jsme museli po kolenech, jinak by jsme se vůbec nehnuli. Šli jsme rovnou k jurtě a Lenka s dětmi hrála různé hry, na vláčky, na hasiče a postupně jak slunce hrálo se zamrzlá země začalo měnit na kreativní hřiště. K mání byly louže, bláto, ale i led a sníh. Otakárek poctivě nabíral vodu z louže do nádoby a odnášel někam, Anežka vařila v hrnci blátivou dobrotu, Daník zase klacíkem asistoval Otakárkovi. Odpoledne si děti užili hudební dílnu s Lenkou Krejčovou.

6.2. - 10.2

Tento týden jsme se inspirovali Janem Werichem a jeho pohledem na svět, humorem, vtípem a veselostí. V pondělí jsme se seznámili s příběhem sedláka Čupery a o tom jak přelstí čerta, který čekal a čekal až opadá listí z dubu. Když zjistil, že neopadá od zlosti listí okousal a my jsme šli hledat to okousané listí na dubech. Při hledání jsme zjistili, že dub zimní není jediný strom, kterému listí neopadá, ale jsou to také buky. Jeden z neopadaných dubů jsme našli na louce nad jurtou a z něj jsme si utrhlí pár lístečků na odpolední vyrábění. Před obědem jsme ještě stihli namalovat sami sebe, přejít po lavičce a zaskákat si na značkách. Při odpočinku jsme poslouchali pohádku o čertovi a později jsme čerta z listí a lišejníků vyráběli.

V úterý ráno jsme si vyprávěli jak nás maminky, nebo tatínkové zkoušejí přelstít, aby jsme například snědli něco zdravého a to jsme se toho dozvěděli (: Pak jsme si říkali, že i zvířátka umějí přelstít druhé, aby například našli potravu a najedli se. Vybrali jsme se zkratkou okouknout liščí noru, jestli tam náhodou nezavlekla nějakého budulínka. U nory bylo ticho a tak jsme věřili, že se ji to tentokrát nepodařilo. Před obědem nám teta Sandra hrála loutkové divadlo o budulínkovi a společně jsme pomáhali babičce a dědečkovi rámusem vhnět lišku z nory, aby jsme budulínka osvobodili. Všichni jsme se trochu báli, ale nakonec vše dobře skončilo.

Ve středu jsme hned zrána v uvítacím kruhu zkoušeli dělat klaunovský legrácky, nejvíc se to povedlo Petrovi, který se hodil na zem jako vozembouch, to jsme se všichni nasmáli. Petr pak provázel děti aktivní meditací hrou na zvířátka, která nakonec skončila tichou relaxací, a to tedy bylo skutečné ticho. Zklidnění jsme pak využili na hru na mímov a předváděli různé situace, postavičky a hodně se u toho bavili. Odpoledne jsme si užívali pohádky od Petra na kožešinách. Těsně před odchodem jsme si ještě sundali divadelko a zahráli si pohádku o Červené karkulce. Díky Petrovi víme, že i čert může Karkulku sežrat. Nakonec jsme se doklouzali po zkratce do Brdatek.

Ve čtvrtek jsme si nejdříve zařadili na rybníce. Anežka se Stázkou a Medou krasobruslily a pak tancovaly, kluci se schovávali na ostrově. Martin nám pak ukazoval klouzání po bříše a provedl všechny děti po ledě. Výšlap nahoru po ledové cestě byl náročný, proto jsme se vydali lesem už za odbočkou na zkratku a přešli kolem lavičky až ke hrušce. Meda s Anetkou šlapaly statečně a cestu krásně zvládly. Před obědem hrála Anežka na kytaru a děti s ní zpívaly. A pak si všichni zahráli loutkové divadlo o Červené karkulce. Po obědě si Stázka nasadila červený nos a bylo jasné, že musíme vyrábět motýlka pod krk. A tak Anežka nastříhala látku a Anetka, Meda, Stázka a nakonec i Otakárek lepili kousky látky na kartonového motýlka. A Míša povýšil motýlka na závodní auto, které vytvořil ve 3D modelu stejnou technikou. Cesta dolů byla kluzká, a tak každý volil vlastní variantu sestupu – někdo se klouzal po zadečku a Tomášek kutálel dolů sudy.

V pátek jsme začali den na rybníku. Poté jsme se vydali do rokli. Na cestě jsme objevili kládu a tak se Stázka, Tobík a Miškolev pohoupali a hráli si na vlak. V rokli byl led, tak jsme se na něm klouzali. Čas nám pokročil a my jsme se vydali k jurtě na svačinu. Pak šli s Tobík s Otakárkem ven, kde si hráli na závody formulí a na opravnu aut. Když je to přestalo bavit, tak šli do jurty, kde si všichni vybarvovali zvířátka.

30.1. - 3.2

V pondělí jsme se po cestě k jurtě učili demokraticky rozhodovat pomocí hlasování, kterou cestou půjdeme. V jurtě si děti chvíli hrály pod vedením Petra, který připravil hru se zvířaty a jejich zvuky. Pak jsme šly koulet knedlíky, které byly tak dobré, že i Tomášek si byl přidat a všichni snědli celý oběd. Po obědě vedla Anežka baletní školu, dostali jsme náhlou inspiraci si zaběhat bosí po sněhu a pak zpátky, rychle nohy do tepla a už jsme byli připraveni na trénování překreslování obrázků. Cestou do Brdatek jsme si zabobovali.

V úterý nás ráno přivítala krásná bílá vrstva nového sněhu, tak jsme si říkali, co kdo rád děláme na sněhu. Při dopolední svačině v jurtě upoutala naši pozornost štěkající Honzova Sára, tak jsme se šli podívat, co se děje a nevěřili jsme vlastním očím. Ze shora po louce k nám přicházelo osm mini-koníků i s paničkou. Vyběhli jsme ven a koníky pozorovali a hladili. Byli moc hodní a přítulní. Jejich průvodkyně nám řekla, že se ztratili, tak jsme jí dali teplý čaj a ukázali cestu domů pod Děd na Samotu na vinici. Když jsme si dost užili koňské společnosti, šli jsme do jurty, kde jsme si nakreslili každý svůj domov, povídali si o něm, i o tom, že každý člověk nemá svůj domov a že dokonce existují děti, které jsou bez domova. Potom jsme si vyrobili loutku ovečky z papíru a teplé vlny. Po obědě jsme si četli z nové knížky o pavoučku Vinckovi. Po svačině jsme si ještě užili sněhu a zabobovali si a pak už spěchali za maminkami do Brdatek.

Ve středu jsme si v Brdatkách na rybníčku zahráli na Rybáře, Kopřivu a Ovečky, abychom se pěkně zahráli. Cestou lesem jsme poslouchali strakapouda, jak vyšetřoval stromy. U jurty Jana zkoušela postavit základy iglú, Anežka stavěla sněhový dort, Tomášek, Otakárek a Meda pomáhaly uplácávat sněh. Před obědem jsme si povídali o bouřce a skládali posloupnost obrázků. Po odpočinku jsme si hráli s energií - nejdříve jsme vyráběli teplo třením rukou a pak jsme elektrizovali balón, na který se přilepilo koření z talířku. Stázka měla největší výdrž a šlo jí to moc dobře. Před odchodem jsme si ještě s hudebními nástroji předvedli bouřku a s Anežčiným úvodem udělali představení s písničkami o dešti. Ve čtvrtek ráno jsme měli uvítací kruh na ledě na rybníce. Otakárek, Tomášek a Doda ještě potřebovali opravit dřevěnou lopatu a pak čistili s ní led. Byla s námi maminka Martínka a děti si s ní posvačili na terase maringotky a pak postupně přicházeli do tepla, do jurty. Před obědem jsme si vytleskávali a učili se vyslovit slovo Hromnice a co to vlastně znamená, říkali jsme si o světle a co pro nás znamená a pak jsme si vyráběli svíčky s ořechových skořápků. Lití teplého vosku prováděla teta Sandra a my jsme mohli pozorovat jak se vosk topí a kape do skořápku, aby pak zase ztuhl. U odpočinku jsme si vyprávěli a četli o chlapečkovi Eliášovi, co se bál tmy a o tom jak se trolové chystají na příchod světla a slunce. Odpoledne jsme skládali rozstříhané části papíru se stejným černým stínem. Šlo nám to moc hezky.

V pátek nás Janka a Honza provedli po lese a odkrývali jsme sněh a koukali, co tam najdeme, Honza vařil a tak jsme přišli do tepla a rovnou k obědu. Po odpočinku jsme ještě kreslili a pak už honem za rodiči.

23.1. - 27.1.

V pondělí jsme se přivítali na rybníku v Brdatkách, trochu se poklouzali a vyrazili k jurtě, kde na nás čekalo teplíčko, protože nám Lenka už brzo ráno šla zatopit. Po svačině jsme šli s Lenkou ven, bobovali a hráli hry. Při odpočinku jsme poslouchali Malou noční hudbu a pohádku o W.A.Mozartovi. Odpoledne jsme kreslili rychlý déšť a pomalé sněžení, vytleskávali naše jména a zahráli si na hudební nástroje.

V úterý nás přivítalo už méně mrazivé ráno a také nás hrálo vědomí, že v jurtě se už topí.

Při ranním kruhu jsme si povídali o zvucích, které nás obklopují a každý jsme řekli, jaký zvuk nejraději posloucháme. Rozdělili jsme si úkoly na cestu, kdo bude hlídat začátek skupiny a kdo konec. Cestou k jurtě jsme se několikrát zastavili a poslouchali zvuky lesa. Snažili jsme se zaslechnout strakapouda, který často kolem naší trasy ťuká, ale zrovna jsme na něj neměli štěstí.

Když jsme přišli do jurty, nasvačili jsme se a pak jsme šli bobovat. Slyšeli jsme také konečně strakapouda a zkoušeli si vyt'ukávat rytmus jeho ťukání do dřeva u jurty.

Po obědě jsme nejdřív poslouchali krásnou pohádku o Sněhurce a ti, co neusnuli, u druhé pohádky hlídali určité slovo - měli vždy tlesknout, když ho slyšeli. Všem to moc hezky šlo.

Po odpočinku jsme pracovali na předškolní přípravě, vytleskávali domácí zvířátka, spojovali v pracovním listě jejich rodiny a vyjmenovávali jejich členy a také jsme uvolňovali ruce grafomotorickými cvičeními. Potom jsme pozorovali obrázek J. Lady Hajného sen a povídali si o něm, co vidíme za zvířátka, co na obrázku dělají, trénovali pojmy nahoře/ dole, blízko/daleko.

Zopakovali jsme si pravidlo o vzájemné komunikaci, když od druhého něco potřebuji, oslovím ho jménem, poprosím a řeknu, co bych potřeboval. Spoustu z nás trápí rýma, trénovali jsme žádost o pomoc se smrkáním.

Po svačině jsme ještě vyrazili na chvíli ven a pak se vydali dolů k Brdatkám.

Středeční ráno začalo honěnou na rybníce a pokračovalo výšlapem k jurtě. Po cestě Anežka s Helenkou připravovaly šipky a jiné značky pro Medu a Tomáška, aby se jim šlo lépe do kopce a opravdu to hodně pomohlo. Po svačině si děti hráli s Petrem venku a také jsme přivítali maminku Zuzku s malým Šimou, který se radostně zapojil do klučičího řádění. Odpoledne jsme rozpoznávali vysoký a nízký tón podle Petrovi flétničky.

Ve čtvrtek nás čekala výprava za hudbou. Vlakem jsme dojeli na Smíchovské nádraží, tramvají na Klárov a pak šupky dupky za harfou do Rudolfína. Nejdříve jsme si užili čas a volné tvoření v herně, kde Helena stavěla domeček, Dodovi a Otakárkovi se podařilo zbořit věž z dřevěných kostiček, Jáchym s Elinkou a Anežkou malovali na dotykových obrazovkách, Anežka Krňáková kreslila na velikou tabuli a Barborka stavěla novou věž. Pak nás čekalo seznámení s harfou, nejdříve jsme se o ní dozvěděli spoustu zajímavostí - kolik má strun, jak je vysoká a těžká, naučili jsme se písničku Avignon, tam je shon a taneček k ní a pak už jsme se šli podívat na opravdovou harfu. Paní průvodkyně z Rudolfína nám poradila kouzlo, díky kterému jsme si přičarovali paní harfistku Janu, a ta nám ukazovala co všechno harfa umí. Nakonec jsme si mohli na harfu každý zahrát. To bylo něco. Z Rudolfína jsme vyrazili podél Vltavy směr Kampa. Prošli jsme kolem Karlova mostu a prozkoumali miminka u muzea Kampa. Tam jsme navštívili expozici Františka Kupky, kde nás provázela slečna Iveta. Nejdříve jsme poznávali teplé a studené barvy a hledali je v Kupkových obrazech, který maloval svoje obrazy vždy za doprovodu klasické hudby. Při poslouchání hudby jsme i my malovali obrázky a nakonec skládaly puzzle jednoho z Kupkových obrazů. Nakonec jsme se krásně proběhli po Praze a užili si posílení tramvaj tohoto dne.

V pátek jsme vyráběli brnkátka inspirovaná čtvrteční návštěvou Rudolfína, chrastítka z bulguru, soli a fazolí a bubínky z obrácených mističek. Nakonec jsme sestavili malý orchestr a zahráli a zaspívali pár písniček. To byl tedy hudební týden.

16.1. - 20.1.

Pondělí začalo děláním andělíčků na sněhu, co nás drželo dost dlouho na to, jaká byla zima. Mrazivé počasí nám konečně nabídlo také pořádný led na rybníce. Čekali jsme na zamrzlý rybník skoro tři

roky a konečně jsme se mohli po něm mohli klouzat a honit a zkoušet, co to vlastně znamená chodit po ledu. Některým se to líbilo hned, někteří byli velice opatrní a někteří potřebovali po ledu opatrně provést průvodcem. Nakonec jsme se ale všichni honili a hráli hru na Mrazíka a rozmrazovací sluníčko. Celý týden chodíme rovno k jurtě, aby jsme vevnitř posvačili, ohřáli se u kamen a pak ještě vyrazili ven na průzkumy všech skupenství vody v tuhém stavu. Podařilo se nám udělat barevny led v mističkách, do kterého jsme ještě naskládaly různé přírodniny a hráli si na to, že pečeme ledové dorty. Na Den otevřených dveří jsme s novými návštěvníky kreslili voskem sněhuláky a pak je překreslovali vodovými barvami, a venku jsme stopami udělali velikého sněhuláka, po kterém jsme se honili a tak jsme tělem zažívali pocit kruhu. Týden jsme ukončili stavěním iglú u babičky hrušky a bavilo nás to až tak, že jsme skoro nestihli oběd.

9.1. - 13.1.

V pondělí ráno krásně nasněžilo, po pár pokusech jsme však zjistili, že se nám moc nedaří válet koule, a tak jsme zjistili, že i sníh může být jednou lepivý, jednou jako prášek, a to podle toho jak je venku zima. Byli jsme však vybaveni boby, a tak jsme se spouštěli u jurty. Odpoledne jsme vyráběli sněhuláky z vatových tampónu, a barvili je kapkami z vodových barev.

V úterý jsme taky radši vyrazili hned k jurtě a nasvačili jsme se vevnitř. Kdo chtěl šel bobovat. Anežka jezdila s Tobíkem a moc si to užívali. Vašík se odvážil sednout na boby s Janou a užil si nejednu sněhovou sprchu. Otakárek s Daníkem střídali po ostatních zmrzliny a Daník pak pekl dort a bábovku. Odpoledne děti tvořili s Janou a Lenkou roční kalendář, kde krásně vymalovali všechny měsíce a určovali, co se ten, který měsíc dělá. Helenka například dala jako symbol července bosou nohu, Tomášek na květen nakreslil první koupání a blesky s bouřkou. I takhle jsme si uvědomovali koloběh roku. Ve středu nás už od rána mrazilo při -14°C. Rychle jsme vyběhli do jurty, kde se děti po svačině postupně zahřívaly před kamny. Když venku zasvítilo sluníčko, šli jsme opět bobovat, a protože někteří se moc nechtěli hýbat, zahráli jsme si zahřívací hry. Po odpočinku jsme prošívali papír bez jehly a tvořili tak krásné vločky. Venku se Petr pokoušel postavit iglú, ale sníh byl moc přemrzlý a sypký. A dolů k parkovišti jsme sjeli na bobech. Ve čtvrtek se natolik oteplilo, že jsme svačili venku a hráli si jako když je teplo, pod maringotkou, pod jurtou, Anička postavila sněhuláka slečnu, s dlouhými vlasy, Terežka s maminkou Jankou postavili zase pána sněhuláka hned u dveří jurty, aby nám jurtu hlídal. Otakárek s Jonášem si užili sněhu až do oběda. Před obědem jsme stihli namalovat kočky a našima nohama nakreslili základ obrazu s tučňáky. Odpoledne nás Lenka učila písničku Na Okoř je cesta ... a venku jsme si užili sních, který konečně držel tvar.

V pátek bylo tak málo dětí, že každý mohl jít s někým za ruku. Jáchym se moc těšil na bobování, čemuž předcházela důkladná příprava všech bobů u maringotky - čištění, opravování a leštění sněhem. Potom už jsme mohli bobovat. Před obědem Otakárek s Janou domalovali obrázek s tučňáky z předchozího dne a po obědě si děti prohlíželi obrázky na Honzově telefonu.

3.1. - 6.1.

Rok 2017 jsme začali v úterý. Ráno jsme zahřátí po výstupu k jurtě vyšlapávali kruhy, nejdřív společně, pak každá sám, nakonec jsme vyšlapali sněhuláka, po kterém jsme pak běhali kolem dokola. Nakonec jsme si zahráli na hodiny, každý kdo chtěl si šel zkusit do středu kruhu tikání a otáčení ručiček hodin. Odpoledne jsme malovali kruhy se svíčkaami, které jsme pak přetřeli vodovkami a najednou se nám objevil sněhulák. Ve středu jsme si užívali sněhové a zimní radovánky. Už před uvítacím kruhem jsme váleli koule a stavěli sněhuláky. Moc se nám povedli a spokojeni jsme

vyrazili směrem k jurtě, po cestě jsme svačili v lese u lavičky a pak hledali cestu lesem ke hrušce. Na louce jsme pořád zapadali do zasněžených drnů, tak jsem si říkali, že tohle je nějaká padací louka a moc jsme se tomu smáli. Před obědem jsme ještě cvičili kruhy jedním tahem, rozcvičovali ruce a zkoušeli správný úchop tužky. Zpívali jsme si anglickou písničku o friendly snowman a cvičili tři kruhy - střední, malý a veliký. Odpoledne jsme začali přípravy na Tři krále a vyráběli papírové koruny zdobené hvězdičkami, vločkami a kousky alobalu. Po tvoření se po jurtě procházelo 8 králů s korunami na hlavách. Ve čtvrtek odpoledne nás Lenka naučila novou písničku o mrazu a sněhu, při které si Stázka, Anežka a Helenka i zatancovali, zahráli jsme si na všechny hudební nástroje, které máme v jurtě: Mát'a krásně pískal na flétnu a Tomášek zahrál na triangl. V pátek jsme nejdříve vyrazili hledat Ježíška v jesličkách. Naše kroky vedli komety a hvězdy kolem rybníčku až ke krmelci nad potůčkem. Tam jsme si nasadili tříkrálové koruny, zaspívali písničku My tři králové ... , z jeslíček vyndali Ježíška a zvířátkům nadělili dobrůtky do krmelce. Pak jsme se vydali na kopec k hrušce, kde jsme bobovali a užívali si sněhu a zimy. Odpoledne předškoláci hledali rozdíl v obrázcích a mladší děti namalovali dva krásné abstraktní obrazy, které jsme zavěsili na stěny jurty. Cestou domů jsme se ještě svezli na bobech a hurá do Brdtek.

19.12. - 22.12.

Poslední týden před Vánoci byl poznačen vánočním očekáváním, ale také volností po zimním slunovratu. Hned v pondělí děti v ranním kroužku řešili, co by nejvíc chtěli, aby se dělo v jurtě a nápady byli různé - Jáchymek chtěl místo dřevěných hraček plastové, co připomněl i na Vánoční besídce (: Stázka zase chtěla mít všude zásuvky, Anežka Krňáková zase spoustu koček... Pak děti napadlo, aby jsme si ranní básničku říkali naopak - tedy co bylo ano, bylo ne, což bylo i provedeno a dost jsme se u toho natrápili, především Sandra a Petr. Děti dostali menší nebo větší záchvaty smíchu, které vedly až k válení se po zemi - zima nezima (: To je bohužel všechno, co si teta Sandra z týdne pamatuje, protože nemá fotky a nemůže si vzpomenout, co se asi tak dělo (: Jenom kouzelná vzpomínka na vánoční besídku ve čtvrtek, kdy kromě přání pro školku a nově i pro školu, Ježíšek nadělil dětem dárečky, tak jak to na Vánoce má být. Šťastný Nový Rok všem i školce.

12.12. - 17.12.

V pondělí při odpočinku se děti nastěhovaly pod stromeček a tak to tam vypadalo jako o Štědrém dni s vánoční nadílkou. Odpoledne jsme si zpívali koledy na slavnost zimního slunovratu.

V úterý jsme vyrazili cestou přes Roklinku, u jurty nacvičovali divadlo a odpoledne vyráběli špičaté nosy na "lucky" a na parkovišti pak postrašili rodiče.

Ve čtvrtek jsme se vydali nad Roklinku a cestou dolů potkali Matyldu s maminkou. Na cestě jsme pozorovali stopy lesních zvířátek v blátě na pěšince vedoucí k vodě. Před obědem nám Martin zahrál koledy na kytaru a odpoledne jsme pokračovali hudebkou s Lenkou. Nejdříve zaspívali koledy, pak si zahráli na jiné nástroje a nakonec je zkoušeli namalovat na papír.

V pátek jsme zkoušeli divadlo v jurtě před obědem.

V sobotu konečně přišla na řadu slavnost Zimního slunovratu. Většina dětí si s rodiči prošla stezku s úkoly a kolem jedné hodiny odpoledne jsme se převlékli do kostýmů a zahráli příběh o narození Ježíška. Jáchym se Stázkou výborně ztvárnili Josefa a Marii, Otakárek byl skvělý kombajn, Helenka moc hezky zpívala a šikovně připnula kometu nad stromeček, Matylda byla skvělá kočka, Tomášek zařval jako lev, Anička

moc hezky řehkala jako koník, Mát'a krásně předvedl zajíčka. A všichni moc hezky zpívali a snažili se ukázat rodičům, co jsme nacvičovali. Po divadle jsme vyráběli v jurtě, opékali na ohni buřty, běhali kolem jurty a moc si užívali rodiče ve školce.

5.12. - 9.12.

Polární výprava v pondělí byla velkým dobrodružstvím, kterým nás provedl vedoucí výpravy – polárník Peter. Už ráno jsme byli upozorněni, že se ztrátami se počítá, protože výprava bude vyžadovat veškeré naše zkušenosti v divoké přírodě. A tak to i bylo, výprava vyžadovala zkušené polárníky, prověřila nás v lezení, klouzání prudkým svahem, boření se v blátě, vylézání zpod kořenů stromů, škrábání se z roklin, a to vše v zamrzlé přírodě. Vypadá to, že jsou z nás už zkušené polárníci, protože dobrodružství jsme si moc užívali a s nasazením a odvázně jsme překonávali všechny polární výzvy. Taky velice opatrný Tomášek a relativně nováček v lesní školce Tobík a Vašík výzvu zvládli s nadšením. Po výpravě a cestou k jurtě jsme se osvěžovali ledovou jinovatkovou sprchou, kterou nám nabídli větve stromů u cesty. Příště víme, že s Petrem polárníkem do lesa jenom s lanem (: Po obědě jsme si už užívali příběh o Svatém Mikuláši a vybarvovali jsi mikulášské omalovánky.

V úterý byl speciální den – den ve městě. Potkali jsme se na nádraží v Berouně a už jenom cesta vlakem byla veliké vzrušení, především když se vlak rozjel. Přesouvání přes město, nastupování na tramvaj, vystupování, držení se spolu na chodníku, jsme zvládli už plně dokonale, za co nás teta Sandra a Janka hodně obdivovali (: V Betlémské kapli nás snad nejvíc z celé výstavy zaujalo kolo na mletí mouky, namleli jsme toho až moc, a to především Rozárka. Otakárek obdivoval všechny vystavené betlémy a Dodík klasicky, zase spustil nějaký ten stroj – tentokrát kamenné hodiny. Ještěže jsou tam velice milé tety a strejdové, kteří nám dovolí skoro všechno. V Národním divadle jsme si užili dětský koutek, který tam na hodinku byl jenom pro nás, naobědvali se, užili si sušič rukou na toaletách a vyrazili na výstavu Noemova Archa. Výstava nás překvapila, jak byla velice dobře připravená pro děti, tak jsme se rozhodli, že ji určitě ještě jednou navštívíme, ať si vyzkoušíme všechno, co nám nabízí. Už byl čas na vlak do Berouna, kde jsme potkali pána, který hledal svoji ztracenou peněženku. Pán neměl jednu nohu, což nás velice zaujalo a vedli jsme vážné promluvy o tom, co se mu asi tak stalo. Jedna za všechny – „asi si tu nohu zlomil a pak ji tam zapomněl“. Jenom doufáme, že ztracenou peněženku našel.

Ve středu jsme prošli roklínku, kde vždy kontrolujeme, jestli tam máme pořád mostík, záchod v kmenu stromu, loď a pak jsme nad roklínkou svačili. Odpoledne jsme byli hodně vzrušení, protože nám konečně stál stromeček a čekalo nás jeho zdobení. Při zdobení jsme jen vzrušeně dýchali a zdobili a zdobili. Jáchymek nám velice přesně označoval místa na stromečku, kde máme ještě pověsit ozdůbky, aby žádné místo nezůstalo bez ozdůbek.

Ve čtvrtek dopoledne nás navštívila Matylda s maminkou Luckou a my jsme šli rovnou k jurtě, aby jsme konečně začali cvičit divadélko Betlémský příběh. Napoprvé jsme ho zahráli jako zkušené herci, jenom musíme pilovat písničky. Už jsme si rozdělili i role a moc se na vystoupení těšíme. Odpoledne jsme s Lenkou Poláškovou zdobili stromeček na divadelní plachtu.

V pátek byla povětšinou chlapecká sestava a proto i tažení směrem k jurtě podle toho vypadalo. Parta kluků nakonec pobývala ve srázu pod cestu, což si moc užíval také Jonášek. Do srázu se osmělil i Martínek Čížek. Helenka byla také vtažena do řádění. Kluci pak pomáhali Honzovi se zdobením jesliček na divadlo a teta Sandra s Medou kuchtili v jurtě. Odpoledne jsme potřebovali hned ven, abychom si ještě zařídili kolem zázemí. Týden, který stál za to (:

28.11 - 2.12.

První Adventní týden jsme začali setkáním v Brdatkách a novou básničkou o adventním věnci. Po cestě na svačinu Peter s dětmi nařezal větvičky na výrobu věnce. Nasvačili jsme se u velkého pařezu, kde později vznikl krásný šiškový znak jin a jang. Po obědě jsme kreslili adventní věnce na papír a zároveň děti ozdobily věnec s Lenkou. Nakonec jsme si zazpívali, Pásli ovce valaši a zapálili si první svíčku.

V úterý jsme se potkali s tetou Petrou, lesní pedagožkou z Vojenských lesů a sadů, která přijela na povídání o ptáčcích. Byla krásně modrá obloha, a tak jsme došly na svačinu až ke hrušce, kde na nás hezky hrálo sluníčko. Po svačině jsme hráli na čápa a žabky, vrabčáčky a farmáře, kukačky a noční sovy, které nic neviděly. Na konec jsme dostali od Petry omalovánky a pastelky a každý jeden bonbón. Odpoledne jsme váleli těsto na perníčky, vykrajovali různé ozdoby a pak pekli perníčky. Na cestu domů jsme každý ochutnali po perníčcích a ostatní jsme si nechali ještě na zdobení.

Ve středu jsme se vydaly nahoru do kopců, až ke krmelcům. Po cestě Daník, Otakárek a Vašík zkoušeli slézat pařezy u cesty, Dodík si nesl obrovský klacek. V jurtě jsme si zazpívali koledy a po obědě jsme si připravili netradiční adventní kalendář. Inspiraci nám poslala maminka Tobíka. Děkujeme. Není to čokoládový kalendář, ale pod obrázky se skrývá vždy jedna otázka k zamyšlení na každý den. Vybarvili jsme si obrázky s předvánoční tematikou a povídali jsme si o nich. Zkusili jsme si spočítat všech 24 dní, které nás dělí od Ježíška.

Ve čtvrtek jsme vyrazili do Roklinky a po cestě pozorovali semenáčky, které létaly vzduchem jako malé helikoptéry. Foukal vítr, a tak si s námi les povídal – stromy se kývaly, vrzaly a vítr šuměl v korunách. Svačili jsme nad Roklinkou a Aniče se zakutálela svačinka zpátky do Roklinky. Po cestě svahem na horu si Otakárek užíval lezení po pařezu a sloupávání kůry z padlého stromu. Anežka objevila Zlatou bránu pod jednou ohnutou větví. Odpoledne jsme otočili první okénko kalendáře: Na co myslíš, když usínáš? Anežka K. hned vyprávěla o své oblíbené ovečce a další děti se přidaly. Hra na hodného vlka v podání Lenky a ovečky, které se před ním schovávaly, pak pokračovala před jurtou. V pátek odpoledne jsme malovali, co bychom chtěli k Ježíšku a pak si o obrázcích povídali. Později jsme si přečetli příběh o svaté Barboře a šli si uříznout Barborku k třešni nad loukou. Na větvíčku jsme navázali lýkovou mašli, abychom si ji nespletli s obyčejným klackem.

21.11. - 25.11.

Ptačí týden jsme začali písničkou Bude zima, bude mráz, kterou jsme si zpívali při ranní procházce mlhavým lesem, kde se spadlé listy už zbarvilo do tmavě bordova a kmeny stromů najednou začali svítit až světle zelenou barvou. V mlze jsme poslouchali tiché štěbetání ptáčků, ale moc se nám takhle zrána ještě neukazovali. Říkali jsme si jména ptáčků, které známe a snad nejoblíbenějším byl orel a po něm hned sova. Odpoledne jsme si ukazovali ptáčky, kteří zůstávají přes zimu u nás a nalepené na papíře jsme je pověsili na větvíčku v jurtě. Jáchym a Anežka těžce nesli, že si je nemohli odnést domů. Odborná jména ptáčku jsme si také vyslovovali a bylo to jako logopedické cvičení, ale hodně nás to bavilo a také jsme zjistili podle obrázků, že ti ptáčci jsou i docela barevní. Snad se nám poštěstí nějaké vidět zblízka přes dalekohled.

V úterý jsme se po dlouhé době vrátili do Domova seniorů, kde jsme nejdříve nakrmili kozičky a pak nám babička Věra přečetla pohádky. Děti si pak užily stolní fotbálek a nakonec jsme šli pozorovat ryby v akváriu, které stěhovaly kamínky. Procházka městem pro nás byla docela náročná, protože jsme se museli držet spolu, jít jenom po chodníku a nemohli jsme si pobíhat jak to můžeme dělat v lese. Po obědě v restauraci jsme šli do Laguny a 2 hodiny si užívali vodní radovánky. Jáchymek, Helenka i Anežka se odvážili do velikého bazénu, kde s tetou Sandrou proplouvali přes různé atrakce. Tobíkovi se tam taky líbilo víc než v bazénku pro děti. Ostatní děti si radši hráli v teplejší vodě, ale nakonec jsme si všichni užili úplně teplou vodu ve vířivce a pak už honem do sprch, obléct se, nasvačit a čekat na maminky. U Helenky a Daníka se čekání změnilo v spánek, protože to byl skutečně dlouhý den.

Ve středu jsme hledali ptáčky dalekohledem, ale našli jsme především koruny stromů, všichni jsme však přesně věděli jak se přes dalekohled koukat, protože to není nic jednoduché. Před obědem jsme si u jurty hráli a zpívali s padákem. Odpoledne jsme míchali barvy a malovali s Katkou ptáčky, které už jsme si mohli odnést domů.

Ve čtvrtek nás navštívil německý tatínek Timo se svým českým synkem Miškem Levem, který žije v Singapuru. Dětem ukázal, jak to vypadá v jeho karavanu. Jáchymove dotazy na to, jak co funguje, nebrali konce. Protože Timo hrál taky skvěle na kytaru, děti v průběhu celého dne tančili a zpívali. Tomášek dokonce v zápalu zpěvu přišel o hlas. Říšovi, který ten den připravoval u jurty dříví přinesli děti z lesa spoustu klaciků a pak si s průvodkyní Jankou a Lenkou různě hráli na ptáčky, dravce a stěhovavé houfy. Odpoledne pak pokračovala hudebka na ptačí a vánoční téma. Jurta ještě tolik dupání nezažila a my jsme rádi, že to přežila.

V pátek jsme se s Honzou a Katkou vydali na dlouhou trasu vzhůru ke krmelcům a přes roklinku k jurtě. Povídali jsme si o kančí rodince, která přeběhla po silnici v Brdatkách, o tom, že když nás divoká zvířata překvapí takhle zblízka, je v tom možná nějaká zpráva pro nás. O japonských orlech a jelíncích šika, kteří kradou lidem svačinu z ruky... Po obědě jsme si četli novou knížku o Astrálkovi a zkoušeli jsme si jako on zhluboka dýchat uvědomovat si každou buňku svého těla, naslouchat tomu, co potřebuje a poznávat, jakou moc mají naše myšlenky, když je někam zaměříme. Po odpočinku jsme vybarvovali mandalu, skrze níž se rozpouští smutek i vztek, pocit nepravosti a nespravedlnosti. A tak jsme povídali i o tom, jak se někdy moc snažíme něco důležitého sdělit mamince nebo tatínkovi, že až někdy musíme prostě zakřičet.

A nakonec jsme zkoušeli poznávat písmena a číst naše praporky v jurtě - ZPIVEJ, TANCUIJ, HRAJ SI, MILUIJ v dobrém i ve zlém. Krásný den.

14.11. - 18.11.

V pondělí ráno nás přivítalo mínus 10 stupňů, což jenom znamenalo, že jsme si mohli užít zamrzlého království. Klouzání po zamrzlé louži, lámání ledu, zkoumání jeho struktur a pak pozorování ledových jehliček, které narostli trávě i listům. Po vyřádění na ledu, jsme pomalu postupovali rovnou k jurtě, ale na začátku louky na nás tak krásně zasvítilo sluníčko, že jsme se v jeho teple spokojeně nasvačili. Přišli jsme k babičce hrušce, která zase měla plno zbloudilých řečí, o tom jak jí například vidličky a nože, jak tvrdila Stázinka. Pak jsme řešili, jak vlastně jí a přišli jsme na to, že musí mít hluboké kořeny, které možná natáhla až k našemu kompostu a hezky si pojídá, všechno, co tam necháme. Odpoledne jsme pak procvičovali hlásku "L" při různých jazykolamech. Na parkovišti jsme zase lámali ledy a házeli je na rybník a poslouchali, jak zvláště zvoní.

V úterý jsme vyrazili zase k hrušce, kde jsme si nejdříve zaběhali a potom si dali svačinku. Pod námi byla suchá tráva a kolem nás jinovatka. U jurty jsme si zahráli na Škatulata, škatulata a přitom procvičili i barvy v angličtině. Pak jsme zkoušeli rozdělat oheň, což se nakonec podařilo a tak jsme si na oslavu zazpívali písničky s vytleskáváním. To už za námi přišla Lenka s Marečkem a Patrikem.

Ve středu jsme si na cestě zaházeli jablíčky a někdo si na nich i pochutnal. Pak nás Katka učila co je to demokratické rozhodování, když jsme volili cestu k jurtě nebo k pařezu. Odpoledne jsme s Katkou kreslili stromy a na ně lepili opravdové podzimní listy. Taky jsme si s Katkou prohlíželi encyklopedii světa, takže už víme, odkud pochází Ennin tatínek a kde byl Tomášek na jaře.

Po svátečním čtvrtku jsme se sešli v malém počtu s Honzou a Lenkou, kterou odpoledne vystřídala Katka. Překvapilo nás teplé počasí a slunce, co ozařovalo špičky zežloutlých modřínů na pozadí modré oblohy. V jurtě jsme jedli tak potichu, že Katka při příchodu myslela, že snad ani uvnitř nejsme. V předškolní přípravě jsme zkoušeli vlny a vlnky, zuby a zoubky, synonyma podle obrázků a také psaní písmenek i číslic. Anežka S. tvrdila, že umí ze svého jména napsat jen A, ale po společné hodině krásně psala celé jméno. Eliška R. už umí dávno napsat Eliška, dnes zvládla i své dlouhé příjmení. Jonáš bravurně číslice i písmena.

7.11. - 11.11.

Vzhledem k blížící se Svatomartinské slavnosti, nacvičujeme jako draci. Dnes to bylo i s doprovodem kytary a šamanským bubnem. Svačinu jsme si dali na sluníčku u vysílače, kde Jasmínka, Meda a Anetka pomohly vytvořit Sandře mandalu ze žaludů a listů. U jurty jsme opět zkoušeli pouštět draka, ale foukalo málo, že nám to ani tentokrát nešlo. Tak jsme raději s Vašíkem, Helenkou a Jasmínkou bubnovali a zpívali. Odpoledne jsme lepili listy na sklenice, takže už máme lucerničky pro andílky a velké lucerny na cestu na střeďeční oslavu připravené.

V úterý byla ráno zima, tak jsme vyrazili k lavičce se zahřát. Po svačince u Draka jsme běhali přes překážky (batůžky) a pak si u jurty s Pavlou hráli s padákem. Po obědě jsme měli angličtinu se Sandrou a nacvičovali písničky na vystoupení.

Ve středu jsme si pohráli u vysílače, Tomášek píloval dříví, Anežka, Jáchym a Jonáš čistili les od dřeva, aby se zvířátka nezranila o klacky a Jasmínka se Sandrou opět skládaly mandalu. Odpoledne jsme vyráběli s Katkou lampiony a ještě naposledy si u Kapličky vyzkoušeli divadlo. V pět hodin, když přišli všichni rodiče, jsme zahráli Legendu o Svatém Martinovi, šli po světýlkách hledat poklad, který byl nakonec mooc dobrý. U vrby jsme si zazpívali a vypustili lampion štěstí a pak už šli domů.

Čtvrteční ráno nás přivítalo sněhem; to asi jak jsme slavili Martina ve středu večer :-). Po ranní koulovačce (první tento rok!) jsme se vypravili do Roklinky, kde jsme se i nasvačili a pak hurá k jurtě. Po obědku a odpočinku jsme si malovali se svíčkami a po přetření barvami se nám kouzelně ukázal obrázek, který jsme vlastně malovali. S oblékáním si už umíme dobře poradit a taky si navzájem hodně pomáháme, proto ani chystání se za maminkami a tatínky nám netrvá už tak dlouho.

V pátek se sníh proměnil v bláto a skokem jsme se vrátili zase do pravého listopadového mlhavého počasí. Dobrodružství v Roklinkce jsme si museli zopakovat i dnes. Honza nám četl knížku o babičce, její smrti a co všechno kolem toho cítíme - vrátili jsme se tak ještě k tématu dušiček. Po kreslení, v nichž jednoznačně dominovaly Jáchymovi precizní rakety s 10 planetami, jsme s Katkou hledali na globusu písmenka, která obsahují naše jméno, učili jsme se je poznávat a psát, což pro Elišku a Jáchyma byla hračka. Ale velmi dobře si vedla i Anežka K. a Tomášek. Nakonec po téměř samostatném oblékání a vzájemném pomáhání jsme vyběhli do stmívajícího se provlhlého odpoledne, pomohli Honzovi se dřevem a pak už dolů k rodičům.

31.10. - 4.11.

Tento týden se setkáváme u Kapličky, abychom nacvičovali divadlo o Svatém Martinovi na Svatomartinskou slavnost příští týden. V pondělí nás překvapilo chladné počasí a proto jsme se vydali do jurty, kde jsme si, před kamny a zachumlání do dek, povídali příběh o Svatém Martinovi. Pak jsme vydlabávali dýně, což obzvlášť bavilo Helenku a Otakárka, dali jsme je před jurtu, aby se jich lekla bába Polednice, o které jsme si vyprávěli trochu strašidelný příběh, aby jsme se trochu i báli jak se na Halloween patří. Před obědem jsme si ještě vyndali divadélko a zahráli dvě pohádky. Nejdříve Anežka s Rozárkou zahráli pohádku o Šípkové Růžence a pak Helenka o Červené karkulce. Odpoledne jsme si vyráběli dýně na paličky a šli jsme s nimi vyhánět strašidla na Stezku ticha...huhúúú...

V úterý jsme vyrazili k vysílači, kde jsme se nejdříve vyhřívali na sluníčku a potom si hráli v dřevěném přístřešku. U jurty jsme zapálili oheň a šli dělat indické placky, které se opékají nad ohněm. K plackám nám Sandra připravila jablečné čatní a hrách po indicku - dál. Naobědvali jsme se na terase a kdo chtěl mohl i na pohádku zůstat venku s tetou Lenkou.

Ve středu po nácvičku divadla jsme se opět vydali k vysílači, kde si děti prohlíželi Anežčinu knížku o těle. Proto taky už víme, že "mozek vypadá jako vořech", jak Anežka poznamenala. U maringotky jsme nejdříve voskovkami metodou frotage malovali podzimní obrázek plný barevného listí a pak si v jurtě udělali z tatínka Pavla prolézačku. Po obědě jsme s Katkou tvořili veselá strašidýlka, abychom se v tom dušičkovém týdnu nemuseli bát. Otakárek nechal svoje strašidýlko před jurtou, aby ji chránilo.

Ve čtvrtek našla Jana pod maringotkou draka a tak jsme ho zkoušeli vypustit. Jáchym držel draka, Helenka ocas, Anežka, Jasmínka a Anetka startovali a Jana běžela, ale draka jsme do vzduchu nedostali, zato jsme se pořádně proběhli. V pátek ráno jsme zase trénovali na slavnost Svatého Martina. Pak jsme se vydali k lavičce na svačinu, kde jsme pro zahřátí uspořádali závody v běhu. Děti byly nadšené. Pak jsme zamířili k jurtě, kde jsme zatopili a pohráli jsme si před obědem...Jáchym s Otakárkem Honzovi pomáhali řezat dřevo a Jasmínka s Anežkou Krňákovou mu pomáhali rovnat do bedýnek třísky.

Po obědě jsme pouštěli draka, který tentokrát už i lítal, což obzvláště bavilo Tobíka, Žofku a Anežku K. Po svačince jsme poklidili prostor, řekli jsme si co nás bavilo i nebavilo a šli za rodiči

.24.10. - 25.10.

V pondělí ráno jsme si šli nejdříve nasbírat kaštany, které už popadaly na zem. Po cestě jsme také sbírali barevné listí a překonávali závory, umístěné kvůli opravám na tratích (u Helenky a Jasmínky) a silnicích (u Rozárky a Daníka). U maringotky se z Medy, Enny a Jasmínky staly námořníci. Pod vlivem Otakárkova rozeznívání grilu nad ohništěm s mohutným klackem jsme vytvořili kvinteto hráčů a vybubnovávali jsme hlasitě i jemně rytmy, které přitáhly i tanečnice Stázku a Medu. S hudbou jsme pokračovali i po odpočinku: se skutečnými hudebními nástroji jsme si zazpívali o 5 skákajících strašidýlkách v angličtině. Protože venku chvilku pršelo, posbíraly děti všechny mističky a šly chytat vodu pod okap.

V úterý po uvítacím kroužku jsme se zahřáli hrou na rybičky a rybáře a vydali jsme se do mokrého lesa, kde byla spousta potůčků, které jsme mohli díky našemu dobrému oblečení pořádně prozkoumat. Lehounce na nás kapalo ze stromů, ale to nám vůbec nevadilo. Cestou k jurtě jsme se zastavili v zatáčce, která se rázem proměnila v U-rampu a my jsme běhali nahoru a dolů. Do jurty jsme dorazili včas, abychom stihli pomoci Janě obalovat ve vajíčku, mouce a strouhance celer, na kterém jsme si s bramborovou kaší moc pochutnali. Odpoledne nás potěšila svojí návštěvou teta Lenka s kamarádem Marečkem.

17.10. - 21.10.

Pondělí ráno jsme hned po uvítacím kruhu stavěli z napadaných větví domeček pro snad všechny zvířátka, které žijí pod Dědem, protože byl moc veliký. Vešli jsme se tam i my a tak jsme si kolem něj a uvnitř s nadšením hráli. Svačili jsme u lavičky a pak rozráželi mlhu na louce. Prošli stezku ticha a hráli si se Zuzkou u jurty, po obědě jsme si odpočinuli a měli angličtinu, kde jsme přiřadovali obrázky zvířátek a hlásek. V úterý jsme objevovali zvířecí domečky - ve svahu jsme objevili liščí noru a u ní poslouchali, zda uslyšíme Budulínka. Po svačince jsme si prohlédli mraveniště pod loukou. K obědu Anežka krájela zelí do zelňačky a Otakárek, Meda, Tobík, Enna, Vašík a Helenka stříhali zelné listy na pickles, rychle kvašenou zeleninu. Po hrátkách s písmeny d, t, ň jsme si šli hrát ven a přivítali návštěvu Lenky a Marečka.

Ve středu nás Sandra naučila novou říkanku "Utíkáme, utíkáme, do nikoho nestrkáme." Tu jsme si říkali po cestě k drakovi. Protože během svačinky pršelo, postavili jsme si přístřešek z pláštěnky. Pak jsme si v lese motali pavučinky a najednou Helenka měla v ruce hračku pro kočičky, Tomášek měl Spidermana, Daník měl pavučinku ozdobenou lístečky a Jáchym vyrobil pistoli. Po obědě jsme vyráběli domečky / krmítka pro ptáčky i se zrním a při svačince oslavili Kristýnčiny 5. narozeniny. Všechno nejlepší!

Ve čtvrtek jsme Zuzce a Martínkovi ukázali liščí noru. Nad rozcestím Jáchym s Tomáškem objevili nový pařez, který se stal pirátskou základnou. Z Martínka se stal hasič a všichni kluci si hráli s Daníkovou knížkou o traktorech na počítač. Po obědě jsme měli s Lenkou hudební dílnu, kde jsme si vytvářeli rytmy s kamínky, ze kterých jsme pak stavěli domeček pro ptáčka. Lenka nás pak učila písničku: Bude zima bude mráz, kam se ptáčku kam schováš. Všichni jsme si pak našli hudební nástroje, které máme v jurtě a každý zazpíval písničku, kterou chtěl.

V pátek jsme se vydali cestou okolo rybníčku ke krmelci. Cestou nad potůčkem jsme v rouři našli mlýnek, tak jsme ho prozkoumali a zase vrátili na své místo. U krmelce bylo spousta podnětného materiálu ke hře a stavění domečků. Než jsme tento pěkný kout lesa opustili, tak jsme si ještě stihli zahřát u hry škatulata batulata. U jurty nás zastihl déšť, ale to nám, nevadilo, protože jsme byli dobře oblečení a využili jsme dešťovou vodu k různým hrám a experimentům. Odpoledne jsme s tetou Zuzkou vyráběli společný podzimní strom a předškoláci si tradičně v pátek zapracovali nad svými pracovními listy.

10.10. - 14.10.

V pondělí jsme si povídali už od rána o tom, co jedí zvířátka a jak se chystají na zimu. Okoukli jsme napadané jablíčka na cestě a malinké broučky, které si na nich pochutnávali. Kromě předškolních aktivit se Zuzkou, jsem si odpoledne procvičovali angličtinu s kartičkami zvířátek a hlásek, na které začínají. V úterý jsme si užili den i s Lenkou, co k nám přišla na praxi. Zkoušeli jsme jak nám chutnají jablíčka s různých stromů, malovali komůrky pro zvířátka, do kterých jsme jim dali semínka a různé dobrůtky na zimu. Ve středu jsme po cestě ke stezce ticha sbírali plody pro zvířátka. Před obědem Josífkové děti tvořily z nasbíraných plodů zásoby pro zvířátka a školkové děti nacvičovaly v maringotce pohádku o řepě. Tobík a Anežka byli výborné kočky, Daník se nemohl rozhodnout zda je dědek nebo maminka. Odpoledne jsme vyráběli s Katkou šperky z kaštanů, žaludů, listů. Tomášek vyrobil krásný náramek, Enna náhrdelník a Otakárek upravoval nůžkami volné šipky. Po tvoření to už děti táhlo ven tak, že Otakárek se sám začal oblékat a tak jsme se k němu přidali všichni, vyběhli před jurtu a v sychravém počasí si hráli. Tobík si oblíbil Otakárka a Enna s Anežkou pomáhali česat jablka pro zimní zásoby dětí.

Čtvrteční ráno jsme si užili při zateplovacích hrách - před ranním kruhem jsme běželi Velkou pardubickou, před svačinou si zahráli na Mrazíka a po svačince rybáři chytali rybičky. U spadných jablíček jsme uspořádali mistrovství v hodu jablkem do dálky a na terč (některý ze stromů). Lenka si donesla kytaru a tak s námi odpoledne zpívala a i tancovala. Pak jsme už jenom běhali s drakem, co nám ráno vyrobila Janka a těšili se domů za rodiče.

V pátek ráno jsme si cestou z Brdtek dělali zastávky u kterých jsme si hráli. Meda s Enou Stázkou, Anežkou a Otakárkem stavěli domečky pro skřítky a starší holky Eliška s Anežkou, Aničkou, Mářou, Dáňou a Tomáškem si na kamenné hoře hráli na peklo. U dubu jsme se zahráli před sváčou hrou na rybičky a rybáře a zatímco nám Zuzka v jurtě připravovala oběd, pohráli jsme si ještě s Pavlou s padákem. Při odpočívání nikdo ani nedutal při poslouchání příběhu a zatoulaném žaludu. Odpoledne jsme se ještě se Zuzkou naučili písničku z filmu Ať žijí duchové - "v naší jurtě straší" a zopakovali si písničku "Dva skřítki jdou lesem, která nás provázala dopoledne na cestě lesem. Před odchodem si ještě předškoláci vytáhli pracovní listy a ostatní děti venku se Zuzkou vyráběly co je napadlo z drobných darů lesa.

3.10 - 7.10.

V pondělí jsme se vydali prozkoumat cestu do Roklinky. Byla to náročná výprava; cesta je zarostlá bodláky a my si je nachytali na oblečení, Anežka dokonce do vlasů, když prošlapávala cestu jako první. Všichni byli moc stateční, i Tobík, který s námi byl první den bez rodičů. Odpoledne jsme kreslili srdíčka pro Terezku na památku. Taky si každý našel alespoň jednu bedlu jedlou.

V úterý jsme se vydali po stopách nového potůčku, který stékal po lesní cestě. Po cestě děti stavěli barevné mosty a zdolávali vodopády. K obědu jsme kouleli tvarohové knedlíčky, které všem moc chutnali. Kristýnka by si ráda odnesla parůžek, který jsme v pondělí našli, ale ještě jsme ho nechali mravenečkům na očištění.

Ve středu jsme vyrazili od Kapličky za sluníčkem k vysílači. Než jsme tam došli, sluníčko se schovalo, a tak jsme se šli schovat i my do lesa. Cestou k drakovi jsme hráli běhací hry na zahřátí. Odpoledne se k nám přidala Katka, maminka Enny, odpočinuli jsme si u Janina vyprávění a pak si vyrobili trička s podzimními motivy pomocí starých zubních kartáčků. Děti s Jankou a Zuzkou připravili nádherné překvapení pro Terku odcházející na mateřskou. Nasvačili jsme se venku a pak jsme se šli před větrem a deštěm schovat do lesa a ukázat Katce, kde sídlí náš drak.

Čtvrtek nám připravil mokré ráno, které děti nesmírně potěšilo. Všichni se těšili z odolných gumáků a zkoumali jejich odolnost v kalužích. V jurtě si holky hrály na mámy a miminka, kluci si navzájem na glóbusu ukazovali místa, která znají. V rámci předškolní přípravy jsme třídili, pojmenovávali a různě seřazovali obrázky lesních plodů, ovoce, zeleniny i luštěnin a pak jsme s nimi, jelikož jsme měli od každého obrázku po dva kusy dělali různé párové aktivity. V odpoledním tvoření děti nakreslili veselého (zdravého) a smutného (nemocného) skřítky, kterým vlepili do břicha potraviny, které si mysleli, že jeden a druhý jedí. Všichni zadání pochopili a vlepovali sladkosti a slazené nápoje do břicha smutnému klukovi.

Jen Martínek byl natolik upřímný, že vyjádřil nad přidělením nálad pochybnosti a za nešťastného označil skřítku papajícího zeleninu a luštěniny. Stázka pak zkoumala jak moc prší chytáním a deště do kbelíku. Cestou domů jsme si u jabloně zazpívali Koulelo se koulelo a s baťoužky obtěžkanými jablíčky jsme vyrazili za rodiči.

V pátek jsme vyrazili z Brdtek ke kaštanu, kde jsme nasbírali kaštany se kterými jsme odpoledne pracovali v předškolní přípravě. Po sběru kaštanů si Martínek všiml kopečku s vyrytou dráhou, takže se toho hned ujal a děti se přidali ke skluzům z kopce. Otakárek měl s sebou bagr, kterým kluci nakládali bahýnko. Pak jsme vyrazili do kopce ke krmelcům, kde jsme cestou opět narazili na mírné kopečky, které děti využívali ke sjíždění. Také jsme posvěčili a u padlého stromu všechny děti cestovali "vláčkem" na Křivoklát :) Pak kolem krmelců ke studánce a pak rovnou do jurty, kde už Pavla připravovala výborný oběd. Všem moc chutnalo. Stihli jsme jen tak utéct před velkým deštěm. Po odpočinku jsme šli s Anežkou, Stázkou, Otakárkem a Mát'ou Huzyčem srovnat dříví pod jurtu a ostatní děti pracovali v jurtě s Pavlou. Pak jsme vše uklidili a mazali za rodiči.

26.9. - 30.9.

V pondělí jsme se v komorní sestavě přivítali před kapličkou, abychom dobře viděli na množství mlhy, které si podzim navařil ke snídani a řekli si, kdo jaký strach překonal. Pak se šli nasvačit na slunnou louku a nasbírat nějaká jablíčka, hlavně Kristýnku s Dodíkem bavilo zkoušet česat česačkem ze stromu. Po obědě a odpočinku jsme obtiskávali barevné podzimní plody vyrobené z brambor. Meda se do tvoření zabrala tak, že zapoměla, že před chvilkou ještě chtěla domů.

V úterý jsem šli zkontrolovat kaštánky. Některé slupky už byly naprasklé. Pak jsme šli prozkoumat novou cestu, kterou jsme minulý týden objevovali. Enna s Kristýnkou se vůbec nebály a šly kopřivovou cestou hned za Janou, následovány ostatními dětmi. Na louce jsme ochutnávali jablíčka ze stromů a k obědu strouhali a krájeli zeleninu. I Tobík, který u nás byl s maminkou, vyzkoušel naše struhadlo. Po pohádce o princí Bajajovi jsme se bavili angličtinou a Dodík s Jasmínkou si vybírali značky do šatničky.

Po střeďečnīm státnīm svátku a školkových prázdninách jsme se sešli u rybníčka a znovu vyzkoušeli novou cestu, kterou si Enna s Jasmínkou pamatovaly z úterního výšlapu. Pod dubem jsme si po svačině zazpívali se Zuzkou novou píseň o strašení a taky zkoušeli Zuzku postrašit. Jonáš se hlavně smál, tak to bylo velmi legrační. Zastavila se u nás stará babička jako z pohádky a Anička s Mát'ou si s ní krásně povídali. Po cestě k jurtě se Matěj a Mát'a krásně dohodli a vynesli velký klacek společnými silami až k jurtě. V pátek začala výprava v Brdatkách u kaštanu, kde jsme chtěli nasbírat pár kaštanů na výrobu zvířátek. Pár jsme jich shodili a děti si je schovali do baťoužků. Pak jsme to vzali přes roklínku ke studánce a pak k jurtě. Cestou jsme si hráli v lese, kluci soutěžili v tom, kdo dál dočůrá a Stázka s Matejem zkoušeli tanec s vlky. Dodík byl věrným společníkem Julinky. Matěj rád pošťuchoval děti. V jurtě proběhl oběd a odpočinek a odpo Pavla s dětmi vyráběla z kaštanů houbičky. Pak probíhalo vaření pod maringotkou. Cestou do Brdtek jsme na louce našli bedly ale řekli jsme si ze počkáme až se otevřou a pak si z nich uděláme houbovou polévku :-)

19.9. - 23.9.

Pondělní ráno bylo ve znamení louží a měření jejich hloubky nohama. Pod kaštanem proběhla sváča a odhalování kaštanových miminek. Posečená louka nabízí hromady trávy, tak z nich Jáchym s Anežkou S. tvořili cestičky a Helenka prohlásila, že bude trávu trusit. Popovídali jsme si o tom, co je to rovnodennost, co se nám líbí na létu, které odchází a co na podzim, který přichází a společně vytvořili sluníčko z jablíček. V úterý jsme po ranní procházce k jurtě připravovali společně oběd. Krájeli dýni, jablíčka, batáty, strouhali mrkev na salát. Po odpočinku, kdo chtěl si mohl se Sandrou vyrobit jablíčkovou panenku. Kristínka, Ena, Stázinka a Jasmínka byli hned u vyrábění a pak si hráli s panenkami různé hry. Tomášek nechtěl panenku, ale nazlobeného kluka, tak teta Sandra dělala, co mohla, aby jablíčkovéj kluk vypadal nazlobeně. Navštívil nás i Mareček s maminkou, který dětem donesl medové burizony. Odpolední sváča pak byla jako narozeninová oslava, kromě mlsání od Marečka, jsme dostali jablíčkové koláčky od

Matýskové mámy, protože Matýsek slavil narozeniny. Ve středu jsme svačili u lavičky a hned někoho napadlo kutálet se od lavičky po louce dolů. Pak jsme sbírali jablíčka na Josífkovské tvoření maminek a dětí a odpolední vyrábění s Terkou. Ta si pro nás připravila kompotování, takže jsme strouhali a strouhali, hlavně Helenku a Jáchyma to moc bavilo, a domů si odnesli zavařená jablíčka se skořicí. Mňam. Ve čtvrtek jsme podnikli během cesty k jurtě dobrodružnou výpravu po zarostlé cestičce, která vede od dubu na rozcestí někam dolů. Už druhým rokem jsme ji chtěli prozkoumat a tentokrát nadešel ten správný čas. Bylo nás 13 odvážných, kteří se vydali po uzounké cestičce z kopce dolů. Dávali jsme pozor na větve i trní, našli měřicí značku v kořeni stromu a nakonec se objevili u dolního parkoviště v Brdatkách. Příště máme v plánu jít opačně, už od parkoviště. Po cestě jsme si hráli ještě s jablíčky a u jurty nacvičovali na sobotní oslavu podzimu spolu s Helenčinou maminkou Pavlou. Šlo nám to moc dobře. V pátek jsme se sešli u kapličky a přivítali jsme nového kamaráda Vašíka i s jeho maminkou. Cestou jsme rozvěšovali fáborky na sobotní slavnost a po svačince u lavičky jsme sbíhali a váleli radostně sudy na louce. Před obědem jsme si připomněli ještě podzimní básničky. Pak už nás čekal chutný oběd, hra na školu nejen s pracovními listy a společná práce nad výrobou jablečného kompotu za pomoci razítek.

12.9. - 16.9.

V pondělí jsme u naší snídaňové lavičky mezi Brdatkami a jurtou s hodinkami v ruce číhali na Sandru, která se nám na chvíli vzdálila, aby vyzkoušela, jak trpělivě umí děti čekat a jak umí hlídat čas. Když jí pak znovu uviděli, trénovali si pokřikem "Sandro, kde jsi?" jedno z našich základních pravidel. Pak se postupně všichni, včetně nejmenších holčiček Anetky a Medy, škrábaly na blízký strom. Odpoledne jsme si hrály se skutečnou zeleninou a ovocem. Poznávaly jsme ji hmatem pod dekou, třídili jsme ji podle barvy, chuti, velikosti a tvaru, dávali jsme jí do různých řad, řekly jsme si jak se různé druhy jmenují, do čeho se používají a jak je máme rádi a nakonec jsme všechno kromě česneku a cibule s chutí snědly.

V úterý jsme se šli nejdříve zahřát na sluníčko ke kaštanu. Každému jsme utrhli kaštánek a Sandra je vylupovala pomocí Anežčina nožíku. U jurty jsme pak připravovali těsto a váleli švestkové knedlíky. Stázinka se trochu bála, že jí to nepůjde, ale nakonec se jí zabalit švestky do peřinky podařilo. Jen Kristýnka si udělala prázdné knedlíčky, protože švestky nemá moc ráda.

Ve středu jsme se před teplým počasím ukryli v Talichově údolí. Cestou Jáchym s Daníkem uhasili několik velikých požárů, které kluci po cestě potkali. U brodu jsme si vyrobili z kůry loďky a pouštěli je po malém potůčku. Stázka, Anežka a Helenka mezitím čistili odtokovou rouru. Na nedalekém parkovišti jsme pak v chládku poobědvali, odpočívali i navlékali krásné jeřabinové-lístečkové závěsy. Užívali si s námi i Miriam s maminkou Ivou.

Ve čtvrtek Otakárek vyzkoušel prachovou skluzavku u kaštanu a s ostatními kluky si hráli na piráty. Pod dubem jsme si zopakovali písničky na Podzimní rovnodennost, všem to moc šlo. Později Dodík půjčil svojí škrabku Matějovi i Otakárkovi, a tak si kluci mohli vyzkoušet škrábání větví, jak jim to Jáchym a Dodík ukázali. V pátek, pořád ještě v letním počasí, jsme s Honzou chystali už dřevo na zimu a zkoušeli malé pilky a řezali větve kmenu stromu. Pavla s námi pak odpoledne dělala předškolní listy.

5.9.

-

9.9.

První školkový den nás přivítal déšť, ale písničkou sluníčku, hned šel zase dál. Přivítali jsme společně v našem uvítacím kruhu úplně nové školáčky a malého skřítku, kterému jsme všichni vymýšleli celý týden jméno. Seznámili jsme se s babičkou hruškou, a když jsme poslouchali, co říká zjistili jsme, že už asi hodně zapomíná, protože tvrdí například, že zuby se pijou, jak slyšela Stázinka. V úterý jsme všechno dělali úplně stejně, aby jsme si zapamatovali i pravidla, jak se v lese neztratit, nebo jak se znovu najít. Ve středu jsme přivítali i nové Josífkovce a dále si zvykali na školku, les, děti, tety a vlastně úplně všechno. Ve čtvrtek Zuzka přinesla kytaru a zpívání a hraní se nám moc líbilo. V pátek Honza s Terezkou vzali sebou pejska Sáru, co nás moc potěšilo, protože jsme ho neviděli skoro celé léto, nebo jsme se s ním viděli poprvé. Užívali jsme si vánek v lese a stavěli z kamenů různé stavby. Helenka si vyhrabala velkou jámu, ve které

si pak spokojeně seděla se vším, co si nazbírала. Odpoledne jsme s Honzou ve stínu pod maringotkou řezali větve z kmenu, který Honza přitáhl z lesa. I když nejdřív dobře posloužil na zavěšení baťohů.